

# Du hí ý ngoại

## Contents

|                       |          |
|-----------------------|----------|
| <b>Du hí ý ngoại</b>  | <b>1</b> |
| 1. Chương 1 . . . . . | 1        |
| 2. Chương 2 . . . . . | 4        |
| 3. Chương 3 . . . . . | 6        |
| 4. Chương 4 . . . . . | 9        |
| 5. Chương 5 . . . . . | 11       |
| 6. Chương 6 . . . . . | 14       |
| 7. Chương 7 . . . . . | 16       |
| 8. Chương 8 . . . . . | 18       |

## Du hí ý ngoại

---

### Giới thiệu

Edit: Tiểu HiênBeta : Wallace RuanThể loại : võng du, 1×1Trương Thiên Phi là nhân viên công chức của một kênh truyền hình

---

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/du-hi-y-ngoai>*

### 1. Chương 1

“Xin mời các vị sang bên này” cô thư ký quyền rũ động lòng người đẩy cửa ra, lại hướng về phía bên trong cánh cửa mà nói “quản lý, bọn họ tới rồi “.

Trương Thiên Phi cùng các anh em đang khiêng thiết bị camera đi vào trong phòng quản lý của T.I.Y. Bên trong phòng, đằng sau cái bàn làm việc duy nhất, có một bóng người đang đứng.

” Xin chào Hồ tiên sinh, tôi là phóng viên Trương Thiên Phi thuộc kênh kinh tế cuộc sống. Trương Thiên Phi theo thường lệ một bên hàn huyên, một bên đưa danh thiếp cho người ở sau bàn làm việc. Thái tử gia trong truyền thuyết của T.I.Y, quản lý Hồ Tàn Nhân, Hồ đại thiếu đưa tay tiếp nhận danh thiếp, đang muốn mở miệng hàn huyên vài câu thì trên bàn làm việc từ trong máy vi tính của Hồ quản lý bỗng nhiên truyền ra một tiếng hô thảm thiết buồn bã: “Ngao ô...”

Hồ quản lý thần sắc nhất thời thay đổi, có vài phần lo lắng, vài phần lúng túng.

Trương Thiên Phi cười nhẹ một tiếng nói: ” Hồ quản lý, chắc là mới vừa rồi trong lúc treo máy bị người khác âm toán đi, trước tiên nên về thành hồi sinh thì tốt hơn “

(cái này là chơi game, bị người công kích, chết, mỗi lần chết chỉ cần trở về thành thì sẽ sống lại sau 5 giây, gọi chung là về thành hồi sinh)

Trương Thiên Phi là viên chức nho nhỏ bình thường của kênh truyền hình kinh tế cuộc sống, cuối tuần trước, y vừa mới từ chuyên mục tình cảm [ chuyên gia giúp người xông xáo tình quan ] điều đến chuyên mục

xổ số [ bóng hai màu lắ lắ lắ ]

(Chuyện gia giúp gỡ rối tơ lòng, hay chuyên gia giúp người vượt qua cửa ải tình yêu)

Chủ nhật tuần trước [ bóng hai màu lắ lắ lắ ] quay ra một dãy số giải nhất, không ngờ lại đã có người trúng thưởng rồi. Bởi vì giải nhất của mấy kỳ trước liên tục đều không có ai trúng, lần này số tiền giải nhất lên tới 60 triệu đây tuyệt đối là con số có thể khiến bần nông, trung nông bình thường đổi đời biến thành tiểu phú, thế cho nên Trương Thiên Phi trong nháy mắt liền ghen tỵ cùng tức giận đỏ mặt tía tai.

Tổng biên đạo vỗ vỗ vai y hòa ái nói: “Nhân bỉ nhân khí tử nhân” Phải tin tưởng câu nói kia, trong mệnh có thì người liền có, trong mệnh không thì người chẳng thể cưỡng cầu. TMD nhân sinh có đôi khi chính là không công bằng như vậy, vừa rồi chúng ta liên lạc với người trúng thưởng, người biết lần này trung giải nhất là ai không? ” Trong nháy mắt mặt của tổng biên đạo có chút vận vẹo, nhỏ giọng nói ” Trúng giải nhất là Hồ Tần Nhân thái tử gia của tập đoàn tài chính T.I.Y “

nhân bỉ nhân khí tử nhân- người so với người tức chết người: nhân khí ý chỉ vận may của một người, người lại đi so đo với số phận thường tự chuốc lấy buồn bực.

Tập đoàn tài chính T.I.Y tiếng tăm lừng lẫy, thái tử gia Hồ Tần Nhân của tập đoàn T.I.Y tiếng tăm càng lừng lẫy hơn.

Tập đoàn T.I.Y tiếng tăm lừng lẫy bởi vì tiền tài vững mạnh, thế lực to lớn, Hồ thái tử tiếng tăm lừng lẫy lại bởi vì hắn làm việc không đàng hoàng cộng thêm tiêu tiền như rác.

Hồ thái tử từ tiểu học trở lên liền trường kỳ với thành tích xếp top ba đếm từ dưới lên. Sau lại bị đưa đi du học, nhờ vào tài lực của cha mẹ, thật vất vả mới có được một tấm bằng thành tích cao về nước. Hiện nay hai mươi ba tuổi, tuổi đời còn trẻ, ở tổng công ty trong nước treo cái chức quản lý hư danh, cứ như vậy từ từ trải qua cuộc sống một cách yên ổn.

Trương Thiên Phi âm thầm đánh giá Hồ Tần Nhân trước mặt, Hồ thái tử bộ dạng cao mà mảnh mai, đoạn đoạn chính chính, thật xinh đẹp, ăn mặc giống như vừa mới tiếp MM ( các cô gái xinh đẹp ) hóng gió trở về, vô cùng nhàn rồi, nhưng hắn do đang quan tâm đến nguyên nhân trò chơi bị treo máy, ánh mắt hơi mê ly nhìn nhìn danh thiếp Trương Thiên Phi, cười đến sáng lạn ” Người không phải thuộc chuyên mục xổ số sao, làm sao trên danh thiếp lại viết [ chuyên gia giúp người xông xáo tình quan ]?”

Trương Thiên Phi vội vàng giải thích ” Tuần trước tôi vừa mới bị điều về chuyên mục xổ số, danh thiếp còn chưa kịp đổi lại, thật ngại quá “

Hồ Tần Nhân mặt mày rạng rỡ nói ” Không sao, các người tùy tiện ngồi đi ” quay lại sau bàn công tác, cầm lấy con chuột điểm mấy tiếng, vừa cầm điện thoại lên nói, ” Từ thư ký, đang có khách ở đây, tại sao không đưa đồ uống vào? Nhanh lên một chút đem vào đi. ” để điện thoại xuống, cười một cái với đám người Trương Thiên Phi, lộ ra hàm răng trắng chỉnh tề tinh khiết.

Hồ thái tử tính cách thật rất tốt.

Sau khi uống xong một chén trà, Hồ Tần Nhân bắt đầu tự thuật quá trình hắn mua vé số.

Thì ra, trước đó không lâu, Hồ thái tử đi tham gia một cuộc gặp mặt nào đó, tiện đường mua mấy cái thẻ nạp tiền games ở sạp báo nhỏ ven đường, ông chủ đứng dịp không có tiền lẻ, Hồ Tần Nhân tiện tay mua mấy tờ vé số, tùy tiện chọn lấy mấy mã số, không nghĩ tới có mã số cứ như vậy trúng giải nhất.

Hồ Tần Nhân nói với Trương Thiên Phi ” Không có nghĩ đến cái này thế nhưng lại thật có thể trúng thưởng. ” nói ra vô cùng nhẹ nhàng, 60 triệu đối Hồ thái tử mà nói, vốn là con số nhỏ.

Con nhà giàu như Hồ công tử nạp tiền cho trò chơi vì cái gì không dùng hệ thống vòng ngân (internet banking – ngân hàng trực tuyến – thẻ ngân hàng) để mua thẻ chứ?

Trương Thiên Phi uể uải chuyển hỏi han một chút nguyên nhân, Hồ Tần Nhân cười có chút ngượng ngùng: “Đoạn thời gian trước liên tục sử dụng hơn hai mươi tờ thẻ nạp số tiền từ 30 đồng trở lên, hệ thống sẽ biểu tượng túi tặng phẩm trang bị thần bí, còn có mười lần cơ hội đào bảo vật.”

Trương Thiên Phi bình tĩnh thừa dịp Hồ Tần Nhân nghe điện thoại lặng lẽ đối cậu em phụ trách camera nói: “Sau khi trở về đem đoạn vừa rồi cắt đi “.

Trương Thiên Phi ở trong lòng oán thầm ông trời bất công, nếu là ta trúng sáu trăm ngàn sáu mươi triệu thật tốt, càng có tiền, tiền càng đến, đây là đạo lý gì a!”

Trên mặt y vẫn vô cùng chuyên nghiệp mà nở một nụ cười nghề nghiệp: “Hồ tiên sinh dự định sử dụng số tiền sáu mươi triệu ngoài ý muốn này như thế nào?”

Đây mới là vấn đề trọng điểm bọn họ muốn phỏng vấn. Bình thường mà nói, tên họ cùng tư liệu liên quan của người trúng vé số giải nhất đều phải nghiêm khắc giữ bí mật, bởi vì một đêm phát nhanh rất có thể mang đến cho người trúng thưởng đủ loại mầm tai vạ. Hồ Tần Nhân công tử của một tập đoàn tài chính cứ như vậy trúng thưởng, đúng là ngàn năm một thuở người trúng thưởng mới có thể được truyền thông công bố người trúng thưởng, cấp trên đặc biệt căn dặn, phải hảo hảo lợi dụng.

Trương Thiên Phi hỏi ra vấn đề này, hoàn toàn là vì dẫn Hồ Tần Nhân nói ra một câu: “Tôi chuẩn bị đem số tiền kia quyên góp trợ cấp sự nghiệp công ích, vì xã hội làm chút phúc lợi. ” sau đó lại thêm chút cảm khái, phần nào hiểu được tâm lý muốn hồi báo xã hội, các đồng nghiệp tổ tin tức có thể lập tức đuổi kịp, tiếp theo đăng tin cận kề tình huống quyên góp công ích.

Loại chuyện này, đối với Hồ Tần Nhân mà nói, cũng là vì mình cùng công ty của cha mình tận dụng cơ hội tốt để tuyên truyền, từ tổng biên đạo đến Trương Thiên Phi rồi đến camera tiểu đệ, tất cả mọi người cảm thấy, chỉ cần là Hồ Tần Nhân là người có đầu óc trưởng thành, tuyệt đối sẽ làm như vậy.

“Số tiền kia phải xài như thế nào a, ” Hồ thái tử hướng về phía ống kính camera lộ ra vẻ mặt có chút mê ly cười, vừa rồi trong máy vi tính truyền ra thanh âm nhắc nhở có tin đối thoại trong trò chơi, Hồ Tần Nhân hiển nhiên phân tâm lo lắng chuyện này, “Tôi mới vừa đổi xe không lâu, sắp tới không nghĩ muốn đổi lại xe lắm, những cái khác... ” có chút hoang mang xoa bóp huyết Thái Dương, lộ ra nụ cười xin lỗi hết sức thành khẩn, “Thật xin lỗi, tôi hiện tại nhất thời không nghĩ ra.”

Trương Thiên Phi cảm giác mình tựa hồ có thể hiểu được cha của Hồ Tần Nhân vì sao mới bốn mươi năm mười tuổi liền sớm trọc đầu, y không thể làm gì khác hơn là tiến thêm một bước nhắc nhở Hồ Tần Nhân: “Hồ tiên sinh có nghĩ tới hay không dùng khoản này để làm chút phúc lợi xã hội?”

Hồ Tần Nhân mê ly nhìn y, đại khái nửa phút sau, trong mắt của hắn mới hiện lên một tia linh ngộ chợt hiểu ra, lập tức thần sắc trở nên nghiêm túc, thập phần nghiêm khí nói: “Dĩ nhiên, thật ra thì tôi vừa rồi đang do dự nghĩ đem số tiền này quyên góp trợ cấp vùng núi hay là thành lập một quỹ giáo dục cơ bản, tôi còn có thể cùng cha tôi thương lượng, mặt khác có thể đầu tư thêm một chút tiền bạc, xã hội bây giờ có rất nhiều người cần phải trợ giúp, hy vọng có thể vì bọn họ dốc một chút lực cõn con. ” nửa giờ sau, phỏng vấn xong, đại công cáo thành. Trương Thiên Phi cùng mấy vị đồng nghiệp đứng dậy cáo từ, Hồ Tần Nhân bỗng nhiên hướng Trương Thiên Phi nói: ” Trương phóng viên, tôi có một chuyện không biết có thể xin anh hỗ trợ hay không?”

Trương Thiên Phi đương nhiên ngăn người, Hồ Tần Nhân thần tình muốn nói lại thôi, quét qua các đồng nghiệp phía sau y, mấy vị đồng nghiệp cũng rất thức thời, “A, Thiên Phi, dù sao công việc buổi sáng đã hoàn thành, mấy người chúng ta còn có chút chuyện khác, xế chiều gặp nhau đi. ” Đám người rối rít rời đi, Hồ Tần Nhân cũng không lập tức nói là chuyện gì, trước khẩn thiết muốn mời Trương Thiên Phi đi uống trà.

Ngồi bên trong quán cà phê tại lầu một tập đoàn T.I. Y, uống xong nửa ly cà phê, Hồ Tần Nhân mới quanh co lòng vòng mở miệng nói: “tiết mục của kênh Kinh tế cuộc sống, tôi thỉnh thoảng cũng nhìn một chút, Trương ký giả anh mới vừa điều vào chuyên mục [ bóng hai màu lác lác lác], chuyên mục trước kia còn có thể tham dự không?”

Hồ thái tử quấy quấy cà phê, cúi đầu lộ ra nụ cười có chút do dự nói: “Trương phóng viên anh có thể để cho tôi tham gia chuyên mục chuyên gia giúp người xôn xao tình quan hay không.”

## 2. Chương 2

chuyên gia giúp người xông xáo tình quan là tiết mục nhỏ đang thu hút tỷ suất xem khá cao của kênh truyền hình kinh tế cuộc sống.

Trong tiết mục, mỗi kỳ sẽ mời ra ba vị khách quý kể lại vấn đề khó khăn cùng khúc mắc tình cảm của bản thân, sau đó một vị minh tinh và hai chuyên gia phân tích tình cảm phụ trách phân tích cùng chỉ dẫn. Dựa vào người kể chuyện, nước mắt chân thật, vị minh tinh lắng nghe lời kể thì thoảng tự mình dẫn chứng một vài câu chuyện cùng với bối cảnh âm nhạc ai oán tô đậm không khí cao trào đả động đến tình cảm của phần lớn người xem TV. 9h30 tối thứ ba hàng tuần phát sóng, được xưng tụng chuyên mục át chủ bài thu hút người xem của kênh kinh tế cuộc sống.

Một thanh niên trẻ tuổi tài sắc như Hồ Tàn Nhân muốn tham gia chuyên gia giúp người xông xáo tình quan khiến cho Trương Thiên Phi rất giật mình, cảm giác đứa nhỏ này sinh ra đã là người buồn bã, nhưng hai người không quen nói quá nhiều, thái độ Hồ Tàn Nhân xin hãn hỗ trợ rất thành khẩn. Trương Thiên Phi chỉ có thể nói: "Được, tôi trở về hỏi giúp cậu. Đại khái không có vấn đề gì." Hồ Tàn Nhân thấy hãn đáp ứng rất sáng khoái, bộ dạng tựa như thật vui vẻ, nói cảm ơn, đưa cho hãn số điện thoại của mình.

Triệu biên đạo của chuyên gia giúp người xông xáo tình quan từ trước đến nay với Trương Thiên Phi quan hệ không tệ, xé chiều quay trở lại trong đài truyền hình, Trương Thiên Nhân cùng Triệu Tề nói chuyện, Triệu Tề lập tức đáp ứng. Trương Thiên Phi gọi điện thoại cho Hồ Tàn Nhân thông báo y tin tức, Hồ Tàn Nhân rất cao hứng nói cảm ơn.

Buổi tối, Trương Thiên Phi về đến nhà, bên trong nhà tối đen một mảnh, chỉ có bên trong phòng ngủ, màn hình máy tính lấp lóe ánh sáng mờ mờ. Một cái bóng xanh đen trước màn hình máy tính vẫn không nhúc nhích.

Trương Thiên Phi bật đèn phòng khách, cầm hộp đồ ăn trong tay đặt lên bàn, cởi áo khoác xuống. Bóng đen trong phòng ngủ người thấy mùi đồ ăn, từ trong phòng đi ra, ngồi xổm trên ghế sa lon, từ trong hộp đồ ăn mò lên một miếng tôm chiên bỏ vào trong miệng, mở ra một lon bia.

Trương Thiên Phi từ trong phòng bếp lấy ra hai đôi đũa, lần thứ N trăm khuyên người ngồi chồm hổm trên ghế salon: "Đại Thành, thường xuyên đi xuống hóng mát một chút, đừng ở trong phòng nín nhịn đến mực nát chứ."

Đại Thành gọi Lạc Thành, là bạn đại học của Trương Thiên Phi, bởi vì trầm mê võng du, bị công ty khai trừ, ở nhờ tại nhà Trương Thiên Phi đã được mấy tháng.

Lạc Thành vốn là một thanh niên rất tốt, sau khi tốt nghiệp tìm được một công việc không tồi, so với Trương Thiên Phi vạn năm một đường công nhân viên nhỏ thì phong sinh thủy khởi (thuận lợi, có tương lai) hơn. Nhưng bất hạnh rơi vào vũng bùn võng du, một phát liền không thể vãn hồi. Mỗi ngày mỗi đêm chơi game, thường xuyên bỏ bê công việc, cuối cùng bị ông chủ một cước đá khỏi cửa chính công ty. Sau này tìm việc làm, hết thấy không quá một tháng thử việc đã bị sa thải, luân phiên lưu lạc tới đạo tẫn lương tuyệt, ngay tiền thuê nhà cũng không đóng nổi, kéo hành lý đến nhà Trương Thiên Phi tạm thời lập hang ổ hết sạch mọi thứ

Lạc Thành hiện nay thành người chơi chức nghiệp, dựa vào buôn bán số tài khoản cùng trang bị đẳng cấp cao trong trò chơi kiếm tiền sống tạm, miễn cưỡng đủ mình có thể ăn no cộng thêm đưa cho Trương Thiên Phi một chút tiền thuê nhà tượng trưng, Trương Thiên Phi thấy hãn suốt ngày như quỷ ảnh ngồi chồm hổm ở trước máy vi tính, thường xuyên rầu rĩ, cũng không tiện nói thêm cái gì

Người chơi có thể chia làm chức nghiệp và bình thường

Người chơi chức nghiệp chỉ người đem trò chơi làm nguồn sinh hoạt chủ yếu. Người chơi chức nghiệp có một đặc điểm là rất bao dung, bọn họ thường đến từ các ngành các nghề, nhưng là đều có một cái cùng chung nhiệt tình yêu thương với chơi game online. Thật ra thì người chơi chức nghiệp không chỉ là thể nghiệm trò chơi, tham gia trận đấu, bọn họ còn phải chịu trách nhiệm kiểm tra, thử nghiệm trò chơi, lập trình, duy trì diễn đàn...

Người chơi bình thường là người chơi vì mục đích tiêu khiển, bọn họ là người thể nghiệm trò chơi, người sử dụng, người đánh giá, tiêu thụ.

Hôm nay, Lạc Thành cảm xúc xuống thấp kỳ dị, mặt không chút thay đổi, trầm mặc miệng lớn dùng bữa, miệng lớn uống rượu, sau khi uống hết một lon bia, bỗng nhiên đem lon hung hăng đập xuống khoảng trống trên mặt đất, thanh âm buồn bực nói: “Thiên Phi, acc nữ của ta mới vừa tự sát.”

Trương Thiên Phi ngẩn người: “A?”

Lạc Thành vừa mò lên một lon bia, mở ra, hung hăng uống một ngụm: “Bởi vì ta cảm thấy tiếp tục dụ dỗ hần nữa, ta con mẹ nó cũng không phải là người!”

Lạc Thành hiện tại chơi là một loại võ hiệp võng du, cùng loại với Hồ Tàn Nhân chơi. Lạc Thành ở trò chơi này trong một khu phục vụ có hai cái acc chủ, một cái chơi là đạo khách chức nghiệp, tên là “Nhất thạch tạp quá vạn mã khô” (một đá đập hơn vạn ngựa gãy), trước xếp hạng mười một tại bảng xếp hạng Cấp bậc trò chơi, đây chính là mạch sống kinh tế của Lạc Thành, mang biệt hiệu đánh BOSS thắng rất ít xuất hiện trang bị kiếm ra tiền. Nhưng là, hiện nay trò chơi khai phá cấp bậc thương mại hấp huyết quỷ (Vampire), ở trong trò chơi thiết trí đủ loại trạm kiểm soát làm cho người không thể không tốn nhân dân tệ, muốn một cái acc thành tựu huy hoàng to lớn, phải bỏ xuống một số tiền lớn.

Lạc Thành là một thanh niên thất nghiệp, không có một số tiền lớn, cho nên hần không thể không đi một con đường tắt vô sỉ, mở ra một acc khác, là một acc nữ kiểu mỹ khả ái hoạt bát, dùng để câu dẫn một số người chơi nam trong trò chơi, lấy sắc lừa tài, nuôi dưỡng “Một thạch tạp quá vạn mã khô”.

Trong trò chơi, nam dùng acc nữ lấy sắc lừa tài có rất nhiều, những người chơi nam cũng chỉ sợ mắc mưu, hết sức cảnh giác. Lạc Thành có thể lừa gạt được tiền, tốn rất nhiều tâm tư. Hần cho acc nữ xuất hiện rất dụ người có tên chữ gọi “Mộng mộng tiểu tiên”, lúc sáng tạo nhân vật lựa chọn gương mặt Loli cùng bộ ngực khủng nhất, mua một thân mình có quần tụt, mát mẻ đáng yêu, sau lưng lại gắn một đôi cánh Thiên Sứ nhỏ nhỏ.

Trương Thiên Phi cũng có acc ở trong khu vực trò chơi này, nhưng là Lạc Thành van xin hần mở, cấp bậc dừng lại ở giai đoạn người mới, chiều nào tan sở trở về bật máy đi lên thay Lạc Thành bày quầy bán đồ vật, tên gọi “Chích thị bãi than” (chẳng qua là bày quầy), khi acc nữ của Lạc Thành mới vừa hoàn thành phối hợp trang bị, Chích thị bãi than của Trương Thiên Phi đang đứng ở một thành hẻo lánh nào đó bán đồ vật này nọ, xa xa nhìn thấy một nhân vật tên mộng mộng tiểu tiên ngực lớn Loli vỗ vỗ đôi cánh nhỏ, nhắc nhắc cái quần nhỏ chạy đến trước “Chích thị bãi than” liền dừng lại, hai tay chấp sau lưng xoay một vòng trở con, trên đầu toát ra một hàng chữ: “Phi Phi ca ca, người xem có đáng yêu hay không a” Trương Thiên Phi phun một ngụm máu tươi trên màn hình, nhảy lên đến bên cạnh đèn trụ Lạc Thành liền tiếp vung quyền: “Tiểu tử ngươi quá không biết xấu hổ!” Lạc Thành vươn hai tay ngăn cản: “Huynh đệ, người nghèo chỉ ngần, đáng được tha thứ.”

Mộng mộng tiểu tiên của Lạc Thành khắp nơi làm nũng, kế hoạch lừa tài hết sức thành công. Lạc Thành rất hiểu phải giữ nũng nịu đúng mực, hơn nữa hần xuất thân văn học chuyên nghiệp, mộng mộng tiểu tiên vừa xinh đẹp, thỉnh thoảng lại có chút chút ưu thương, có khi lại nhớ nhớ thơ cổ mộng ảo cùng thơ Đường đẹp đẽ, khuynh đảo vô số đại hiệp. Người chơi nam nào đó thần hồn điên đảo thậm chí đặc biệt ở trên diễn đàn trò chơi phát qua một tấm thiệp dài nghìn vạn chữ — « mộng mộng tiểu tiên, ta đã thấy nũng nịu nhất mà không tục, MM(cô nương) thần bí khó lường », nên thiệp kiếm được mấy ngàn điểm kích, cùng rất nhiều loại thiệp mời của người khác.

” Chích thị bãi than ” của Trương Thiên Phi chính là trạm trung chuyển Lạc Thành rửa đi tiền đen lừa gạt, Lạc Thành rất thông minh làm cho hai acc của mình chưa từng trực tiếp chạm mặt nhau, còn thông qua Trương Thiên Phi chuyển tiền tài cho “một thạch tạp quá vạn mã khô”. “Một thạch tạp quá vạn mã khô” trang bị ngày càng lấp lánh ánh kim.

Ngày nào đó, mộng mộng tiểu tiên của Lạc Thành câu được một con rùa vàng siêu cấp lớn. Con rùa vàng này là một kiếm hiệp chức nghiệp, tên là “Túy khán xuân thu”, cấp bậc rất cao, cả người tản ra hơi thở của người chơi có nhân dân tệ xa xỉ. Mộng mộng tiểu tiên dưới váy có cả nhóm người thần phục bình thời nhiều lắm là đưa chút đồ cái đáng giá cũng chỉ gần trăm đồng, Túy khán xuân thu mới ra tay, lại đưa một bộ trang bị chân quý giá trị mấy ngàn nhân dân tệ.

Lạc Thành vui mừng quả thực muộn mở ra ba lon bia ăn mừng, Trương Thiên Phi hỏi: “Làm sao người dụ dỗ được thằng ngốc X này? ” Lạc Thành uống đến cả mặt ửng hồng nói: “Đụng đấy chứ, ngày đó acc kia của lão tử ở trong thành đi dạo, có hai tên thành thân phóng pháo hoa, ta theo pháo hoa rơi xuống, niệm câu thơ, tiểu tử này ở bên cạnh đem nửa câu sau nói tiếp, sau đó liền hàn huyền một chút, từ thi từ ca phú hàn huyền tới cảm nhận hiểu biết cuộc sống, hắc hắc, hắc liền dính.”

Trương Thiên Phi ở trong lòng thay con rùa vàng này mặc niệm một chút, vỗ vỗ bả vai Lạc Thành nói: “Huynh đệ người tiếp tục cố gắng lên.”

Túy khán xuân thu chẳng những là con rùa vàng, còn là một tên si tình, kể từ sau khi mắc câu, suốt ngày đi theo bên cạnh mộng mộng tiểu tiên, vừa nói thi từ ca phú cảm ngộ cuộc sống, vừa đưa lên một món lại một món vật phẩm quý trọng.

### 3. Chương 3

Edit: Tiêu Hiên

Beta: Bạch Ngũ Gia

Lạc Thành uống xong bia trong tay, đem lon bia bóp méo mó, hai mắt đỏ ngầu thuyết: “Mẹ, tiểu tử này làm như vậy, ta thật không thể không tự sát. ” đem bóp nghiêng lon bia dùng sức ném, ” sau khi tự sát, ta cảm thấy được thế giới hoàn toàn thanh tĩnh.”

Lạc Thành gửi túy khán xuân thu một bức thư có ý tạm biệt, cho túy khán xuân thu số tài khoản trong có một số tiền có thể dùng được, đem acc mộng mộng tiểu tiên đình chỉ hoạt động.

Sau khi Lạc Thành làm cho acc mộng mộng tiểu tiên tự sát, túy khán xuân thu bỗng nhiên không thấy, Lạc Thành không nhìn thấy hắc, rốt cục không hề bị lương tâm khiển trách, nhất thạch tạp quá vạn mã khô của hắc không có nguồn tiền của mộng mộng tiểu tiên, quần bách rất nhiều, lạc thành tính toán xây dựng acc nữ, hắc nói với Trương Thiên Phi: “Lần này đùa cần tiết chế chút. Làm người không thể quá thành công.”

Về chuyện Hồ Tàn Nhân trúng thưởng 60 triệu với việc dùng số tiền trúng thưởng quyên góp xã hội phúc lợi, cấp trên ở đài truyền hình chỉ thị muốn nắm điểm quan trọng này, tỉ mỉ thu hình, tin tức trúng thưởng trước tiên phải được truyền bá trong bản tin kinh tế ngày hôm sau, xé chiều lại truyền ra chuyên đề tiết mục chuyên đề phỏng vấn, một ngày báo chí lớn nhỏ sẽ đều đăng phát tin tức kia, đưa tới một hồi dậy sóng không lớn không nhỏ. Người giàu trúng thưởng người nghèo đổ mắt, ở trên mạng, lấy một bài đăng « ông trời bất công? Bản thân ông chủ nhỏ trúng thưởng lớn hàng vạn! » làm đầu mũi nhọn, lúc đó tiếng nói công khai tràn đầy oán hận liền từ chuyện ông trời bất công kéo dài đến xã hội mục nát rồi đến nhân tính xấu xí. Một phương diện khác, thứ nhất đăng bài tên là « một mình mở thiệp, ông chủ nhỏ Hồ Tàn Nhân thiếu gia trúng thưởng, hình ảnh thật đẹp nha! » làm mở màn, ý định của Hồ thái tử ở bên trong đoạn video phỏng vấn Hồ Tàn Nhân mà Trương Thiên Phi thu được bị phản tán rộng rãi, P/S, nhóm chị em cô dì fan hâm mộ của Hồ Tàn Nhân rồi rít thành lập, cùng đám người tham lam lên tiếng công khai oán hận Hồ thái tử chiến thành một đoàn, thuận lợi phát triển.

Trong đài truyền hình đối với cái này tiếng vang của chuỗi sự kiện rất hài lòng, tổng biên đạo mở hội nghị công tác tổ nhỏ, an bài công việc đưa tin tiếp sau khi chờ quyên góp tiền trúng thưởng, chủ lực đổi thành đồng nghiệp của tổ tin tức, Trương Thiên Phi công việc hoàn thành liền rút lui.

Mấy ngày sau, Triệu Tề để cho Trương Thiên Phi báo Hồ Tàn Nhân, thứ tư đến đài truyền hình tham gia ghi hình chuyên gia giúp người xông xáo tình quan . Hồ Tàn Nhân nhận được điện thoại của Trương Thiên Phi, thanh âm rất hưng phấn, ngàn tạ ơn vạn tạ ơn, kiên trì muốn mời Trương Thiên Phi ăn cơm.

Trương Thiên Phi đứng lộn xộn tại bữa tiệc lớn, trong bữa tiệc hắc không nhận được hỏi Hồ Tàn Nhân, tại sao muốn tham gia chuyên gia giúp người xông xáo tình quan , giữa lòng mày Hồ Tàn Nhân lập tức phủ lên một tầng u buồn mỏng, nói: “Tôi có đoạn tình cảm rất muốn nói ra, tôi hy vọng, ở trên TV nói ra lời..., cô ấy có thể nhìn thấy.”

Thứ tư Trương Thiên Phi vừa lúc nghỉ ngơi, lại bởi vì ... sự kiện này không thể không đến nơi làm việc trong đài truyền hình, Hồ thái tử khởi động xe Ferrari nhỏ của y chạy tới lầu dưới đài truyền hình, Trương Thiên

Phi dẫn y lên lầu, giới thiệu cho Triệu Tề, Triệu Tề thấy Hồ Tần Nhân, cười đến mặt cũng muốn hòa tan, trong lầu các nữ đồng nghiệp cả mặt đỏ ửng, rồi rút chạy tới. Trương Thiên Phi chờ về nhà ngủ lại, không có ở bên cạnh xem thu hình.

Xế chiều, Trương Thiên Phi mộng đẹp say sưa, bị điện thoại gọi đến đánh thức, tiếng Triệu Tề hưng phấn mà run rẩy: “Thiên Phi, nhờ có cậu hỗ trợ, tiết mục kỳ này thu hình quá thành công! Sau khi truyền ra nhất định có thể thu hút người xem rạp bùng nổ! Đợi sau khi truyền bá chúng ta tổ Lễ Chúc Mừng cậu cũng tới a, các anh em sẽ mời cậu ăn bữa cơm!”

Trương Thiên Phi buồn ngủ mông lung nói: ” Được, được “

Điện thoại Triệu Tề gọi mới vừa cắt đứt không lâu, điện thoại di động lại vang lên, Trương Thiên Phi lần nữa từ trong gối giãy dụa ngẩng đầu, lần này hẳn là Hồ Tần Nhân gọi đến: “Trương phóng viên, tiết mục đã thu xong. Khuya hôm nay anh có rảnh rồi hay không? Tôi muốn cảm ơn-anh.”

Trương Thiên Phi lập tức nói: “Hồ quản lý cậu quá khách khí, chẳng qua là việc nhỏ mà thôi, lần trước đã để cậu hoang phí một bữa, đây lại không phải là đại sự gì.”

Thanh âm Hồ Tần Nhân ngừng lại một chút, nói: “Thật ra thì, tôi hôm nay sau khi thu xong tiết mục, đột nhiên cảm giác có chút cảm khái, muốn tìm người hàn huyên một chút, Trương phóng viên, 9h tối, có thời gian không?”

Thanh âm Hồ Tần Nhân có chút trầm thấp, Trương Thiên Phi thực không rõ, tại sao y cảm khái muốn tìm mình nói hết. Bất quá, cùng người như Hồ Tần Nhân lập quan hệ tổng so với đắc tội y tốt hơn. Vì thế Trương Thiên Phi dứt khoát đáp: ” Được, tôi đây cung kính không bằng tuân mệnh rồi. ” cho nên định ra địa điểm, cúp điện thoại.

Trong quán rượu ánh đèn mờ mờ, Trương Thiên Phi và Hồ Tần Nhân sóng vai ngồi ở trước quầy bar, Hồ thái tử mặc một bộ trang phục thượng hạng màu tàn thuốc, cổ áo nửa mở, đuôi lông mày cuối mắt có chút chán chường có chút phiêu muộn.

Trương Thiên Phi biết, trong lòng Hồ thái tử nhất định có đoạn tình đau thương để cho y khắc cốt铭心, xem ra cho dù có tiền, cũng không thể bảo đảm sẽ không bị nữ nhân vứt bỏ, Hồ Tần Nhân bình thời sống an nhàn sung sướng, bề ngoài so với tuổi thật còn nhỏ hơn chút, ngày đó ở trong phòng làm việc bày ra vài phần tư thái quản lý, nhìn có chút trầm ổn. Lúc này thoát nhìn, cơ hồ chính là một thanh thiếu niên mười chín tuổi lộ ra một loại ngây thơ không giải thích được, Trương Thiên Phi một bên trầm mặc uống rượu, một bên trầm nghĩ, Hồ Tần Nhân tám chín phần mười là cùng bạn gái nhỏ náo loạn bướng bỉnh, bạn gái nhỏ cùng y chơi trò mất tích, Hồ thiếu gia liền nghĩ tới trong tiết mục truyền hình biểu lộ. Người nào còn trẻ lúc cũng sẽ trải qua trò chơi yêu đương.

Hồ Tần Nhân ở chỗ ngọn đèn yếu ớt thấp giọng mở miệng: “Tôi hôm nay, ở trong tiết mục đem lời nói ra, không hiểu sao thoải mái rất nhiều. Tôi thật ra có một đoạn quá khứ rất..., kể từ khi gặp cô ấy, mới dần dần khôi phục như cũ. Tôi cảm thấy được, cuộc đời có thể thật sự có thứ gì đó là vĩnh cửu, nếu như cảm thấy đáng giá quý trọng, liền nhất định phải cố gắng đi quý trọng.”

Trương Thiên Phi mặc dù cảm thấy lời này sao mà chua nha, lại như cũ theo lời Hồ Tần Nhân nói: “Ai, cuộc sống a, thứ đáng quý trọng không nhiều lắm, lúc quý trọng thì liền quý trọng, chỉ cầu chính mình không hối hận là tốt rồi.”

Hồ Tần Nhân mê ly cười cười: “Trương phóng viên, tôi cảm thấy nói chuyện với anh rất hợp ý.

Trương Thiên Phi cười cười, hồ Tần rồi rảnh nắm chén rượu quơ quơ: “Nói ra, không biết anh nhìn tôi thì như thế nào, trước khi tôi gặp được cô ấy, vẫn yêu người là đồng học đại học của ta.”

Trương Thiên Phi nói: “thời điểm học bài, trong lúc đó bạn học đúng là rất dễ nảy sinh tình cảm.”

Hồ Tần Nhân cúi đầu: “Ừ, tôi cùng hắn đều là người Trung Quốc, hắn luôn rất chiều cố ta.”

Trương Thiên Phi nói: “Đồng học lại là đồng hương, tình cảm nhất định sẽ càng sâu.”

Hồ Tần Nhân than thở: “Cho nên, tôi bây giờ nghĩ lại, đã trải qua mà vẫn không rõ, cảm giác của hắn đến tận cùng là thích hay là không muốn xa rời. Tôi với hắn ở chung một chỗ, ăn cơm chung một chỗ, chọn khóa

học gần nhau, làm sự tình khác cũng chung một chỗ.”

Trương Thiên Phi muốn nói, nam nữ hỗn hợp, dễ dàng lỡ tay nổ súng nhất, dĩ nhiên những lời này khẳng định không thể nói.

ý nói dễ vô tình làm tổn thương nhau

Hồ Tần Nhân thấp giọng nói: “Cho đến có một ngày, hần và một cô bé ôm nhau rất thân mật ở chung một chỗ, tôi ghen tỵ nhanh điên rồi, tôi mới phát hiện tôi yêu hần.”

Trương Thiên Phi bình tĩnh không có lên tiếng, sắc mặt thong dong.

Hồ Tần Nhân quay đầu nhìn: “Anh, không cảm thấy sợ hãi tôi sao?”

Trương Thiên Phi bình tĩnh nói: “Không có gì, nói cách khác, loại chuyện tình cảm này, có đôi khi thật chẳng phân biệt được cái gì...tầng lớp giới tính...” làm cái nghề truyền thông này, chuyện thấy được nhiều, loại đồng tính luyến ái này, cũng cảm thấy không đến nơi đến chốn.

Hồ Tần Nhân ánh mắt chớp động, lại cúi đầu: “Cha mẹ tôi cũng cảm thấy, đây là bệnh. Bắt buộc tôi chia tay hần, đem ta áp tải về nước, hần và người nhà của hần bởi vì chuyện này chịu rất nhiều áp lực, tôi cảm thấy thật xin lỗi hần, không có lý do gì lại cùng hần ở chung một chỗ nữa. Cha mẹ an bài cho tôi gặp gỡ một cô bé, tôi thử tiếp nhận, lại thủy chung chịu không được. Bởi vì những nữ nhân kia, sau khi cùng ta gặp gỡ, toàn bộ đều sẽ hỏi ta, ta có thể hay không cùng cô ấy vĩnh viễn ở chung một chỗ, một đời một kiếp, đời đời kiếp kiếp.”

Hồ Tần Nhân liền thở dài: “Tôi không biết cảm giác muốn cùng bọn họ một đời một kiếp, đời đời kiếp kiếp là cái dạng gì. Cho dù thời điểm ở chung một chỗ với hần cũng không có, bọn họ nói như thế làm cho tôi có chút kỳ quái, không sinh ra vui vẻ. Bác sĩ tâm lý nói tôi là bởi vì hoàn cảnh thực tế tạo thành phương diện nào đó trong lòng phong bế, đề nghị ta đến nơi hoàn cảnh giả thuyết không thực tế thử một chút. Rất may mắn, ta gặp cô ấy, cô ấy là người đầu tiên khiến cho tôi có cảm giác rung động với phái nữ, mặc dù không biết nguyên nhân gì, cô ấy phải biến mất, nhưng là cảm giác như vậy tôi không muốn buông tha, tôi đã mất đi một lần, lần này tôi muốn quý trọng.”

Lời cuối cùng Hồ Tần Nhân nói rất kiên định, Trương Thiên Phi không biết nên nói cái gì cho phải, theo thói quen đưa tay vỗ vỗ vai Hồ Tần Nhân, sau khi vỗ xong, lại cảm thấy có phải là có chút bất ổn hay không. Hồ Tần Nhân giờ chén lên, ở trên chén rượu của hần đựng một cái, nhàn nhạt cười cười: “Đa tạ anh, Trương thiên Phi.”

Hồ Tần Nhân tham gia thu cái kỳ chuyên gia giúp người xông xáo tình quan kia ở ngày thứ tư sẽ truyền ra. Giữa tuần, Hồ Tần Nhân gọi cho Trương Thiên Phi nói chuyện điện thoại mấy lần, hẹn hần đi ăn một bữa cơm, không ngoài việc Hồ Tần Nhân hướng Trương Thiên Phi nói, không biết sau khi tiết mục kỳ này truyền ra, cô gái của hần phải hay không có thể thấy cùng đáp lại. Trương Thiên Phi phụ trách an ủi hần, Hồ thái tử thoát nhìn không có bằng hữu nào, Trương Thiên Phi qua loa ứng phó hần, hần lại đẩy mặt cảm kích, làm cho Trương Thiên Phi cảm thấy có một chút áy náy.

Acc nữ mới của Lạc Thành tiếp thu bài học từ mộng mộng tiểu tiên, biến ảo một loại phong cách khác, online nhẹ nhàng khép mình, lúc Lạc Thành sáng tạo nhân vật lựa chọn gương mặt hiền lương thực đức nhất, bộ ngực nhỏ trung bình, cho nàng mặc áo váy tuyết trắng, tên đặt ra bảo thủ rất nhiều, gọi “Tiêu tương tình tuyết”, Lạc Thành tự mình đánh giá nói, vừa nhìn chính là bản chất tam trình cửu liệt, hần vậy giữ vững đặc sắc của tam trình cửu liệt, không chủ động đến gần, không nghĩ tới sau khi lượn một vòng, người chơi nam lập tức như lên cơn điên vọt tới. Lạc Thành kinh hãi nói: “ không ngờ đầu năm nay các huynh đệ đều yêu trình liệt. ” Trương Đại Thiên nói: “Là người có từ trường của phụ nữ.”

đứng đắn, chung thủy.

Thứ Hai, Trương Thiên Phi nhận lệnh đi điểm bán vé số lễ đầu đường điều tra nghiên cứu địa hình chụp ảnh, vì chuyên mục gia tăng chút tư liệu sống, từ Bắc Tam Hoàn vòng qua Tây Tứ Hoàn, đi qua đi lại thì trời tối, các anh em của mình kết thúc công việc về nhà, Trương Thiên Phi lái xe trải qua phố nhỏ phần hoa nào đó, gặp lúc đèn đỏ, ngừng nghỉ chốc lát, mắt liếc nhìn thấy đèn nê ông chiếu lên lối đi bộ cây cỏ xum xuê trên có một thân ảnh quen thuộc trái ngả phải ngả thất tha thất thểu, hết sức giống Hồ Tần Nhân, lão

đảo tiến tới gần ven đường, ven đường có một chiếc Ferrari rất phong cách, dường như chính là xe yêu của Hồ thái tử. Trương Thiên Phi ở trong lòng tỉnh táo suy nghĩ một chút, theo tình Hồ thái tử, sáng sớm ngày mai, trong đài truyền hình nhất định có thể đăng một cái tin tức lớn: tối hôm qua, Bắc Tam Hoàn phát sinh tai nạn xe cộ nghiêm trọng, quản lý Hồ Tần Nhân của tập đoàn T. I. Y trọng thương hôn mê, nguyên nhân tai nạn xe cộ bước đầu giám định vì say rượu lái xe.

Bắc Tam Hoàn, Tây Tứ Hoàn là hai đại lộ ở Bắc Kinh.

Đèn xanh đã bật sáng, Trương Thiên Phi thở dài, đem xe dừng ở ven đường, xuống xe đóng sầm cửa xe, ở lúc Hồ Tần Nhân lao đảo dùng tay hung hăng chuyển động chìa khóa của chiếc Ferrari trong nháy mắt kịp thời ra tay ngăn lại.

## 4. Chương 4

Edit: Tiêu Hiên

Hồ Tần Nhân nâng đôi mắt say lơ đãng buồn ngủ nhìn Trương Thiên Phi, Trương Thiên Phi thanh âm áp nói: “Hồ quản lý, cậu uống nhiều quá, không thể lái xe, gọi điện thoại báo cho người đến đón người đi, bằng không trước ngôi xe của tôi, tôi đưa cậu về?”

Hồ Tần Nhân lặng yên không lên tiếng.

Trương Thiên Phi nghĩ thầm Hồ thái tử uống đến say, sợ rằng hiện tại không nhận biết bất kỳ người nào, ôn tồn dò hỏi: “Nhận ra tôi không? Tôi là phóng viên đài truyền hình, Trương Thiên Phi.”

Hồ Tần Nhân ừ một tiếng, bỗng nhiên bỏ nhào về phía trước, nhào tới trên người Trương Thiên Phi.

Trương Thiên Phi bị bỏ nhào suýt nữa ngã xuống đất, lao đảo lùi lại phía sau mấy bước, Hồ Tần Nhân ôm lấy hần, đầu tựa vào trên cổ vai hần, Trương Thiên Phi sợ run cả người, lúc này là cuối mùa xuân đầu mùa hè, ăn mặc đơn giản, Trương Thiên Phi cảm thấy áo đầu cổ vai có chút ướt át.

Hồ Tần Nhân cư đột nhiên lặng yên không lên tiếng mà khóc.

Trương Thiên Phi nhất thời chân tay luống cuống, đỡ lấy Hồ Tần Nhân: “Ách, trước, trước theo tôi vào trong xe đi nếu là muốn ới cứ hết ới ra, Hồ quản lý cậu nói địa chỉ, tôi đưa cậu về...”

Hồ Tần Nhân không nhúc nhích, Trương Thiên Phi cảm thấy áo ở bả vai kia càng ẩm ướt hơn, Trương Thiên Phi giương mắt nhìn lên trời, Hồ thái tử bỗng nhiên mơ mơ hồ hồ xen lẫn nức nở nói: “... Thì ra là giả dối... Giả dối...”

Lạc Thành từ cửa phòng thò đầu tóc đâm tua tua ra, nhìn Trương Thiên Phi hự hự kéo một người vào nhà, lại hự hự đem người kéo dài đến trên ghế sa lon, cho nên từ trong phòng thông thả bước đi ra ngoài, ngồi xổm bên ghế sa lon nhìn một chút: “Thiên Phi, người đi khắp đường thiếu nữ xinh đẹp làm sao không khiêng, lại khiêng một tên thiếu nam xinh đẹp trở về?”

Trương Thiên Phi nhả một ngụm thở dài, sờ lên chén trà lạnh trên bàn thảm cổ họng, vô cùng ngắn gọn nói: “ông chủ nhỏ của T. I. Y, tr ứng 60 triệu kia, uống say, phòng ngừa tai nạn xe cộ phát sinh ngoài ý muốn, chính là ta thân là công dân đạo đức cần bản tốt bụng.”

Lạc Thành á một tiếng, gãi lấy cảm quan sát qua một chút Hồ Tần Nhân đang nằm ngủ say trên ghế sa lon, thấp giọng nói: “Ai, người nói hiện tại muốn bắt sợi dây đem hần trói một bó, sau đó gọi điện thoại để cho cha hần cầm 100 triệu tới chuộc, có thể thành công hay không thành công?”

Trương Thiên Phi nói: “Người thử một chút? Cảnh sát tới anh em nhất định trước tiên đem người dâng ra.”

Lạc Thành gãi gãi da đầu, bỏ vào trong nhà tiếp tục đến bên cạnh máy tính làm bóng ma.

Hồ Tần Nhân ở trên ghế sa lon phòng khách xem ra ngủ rất ngon, Trương Thiên Phi từ trên giường của Lạc Thành lột tấm thảm đắp đắp cho y, sáng sớm, Trương thiên Phi lên giường, mắt Lạc Thành díp lại buồn ngủ, Trương Thiên Phi ở phòng tắm rửa mặt, nghe thấy trong phòng khách có động tĩnh, từ phòng tắm thò

người ra đi ra ngoài nhìn, Hồ Tần Nhân đã tỉnh, đang ngồi ở trên ghế sa lon, mờ mịt trông bốn phía, nhìn thấy Trương Thiên Phi vẻ mặt càng mờ mịt.

Trương Thiên Phi vội vàng tiến lên mỉm cười nói: “Hồ quản sự cậu đã tỉnh? Chuyện tối hôm qua cậu còn nhớ rõ không? Cậu uống nhiều quá vừa lúc gặp gỡ tôi, tôi không có hỏi ra địa chỉ cụ thể nhà của cậu, cũng chỉ có thể đem cậu dẫn tới nhà tôi, làm cho cậu ở trên ghế sa lon ủ khuất một đêm, thật xin lỗi.”

Hồ Tần Nhân xoa thái dương, giống như là dần dần nhớ ra cái gì đó, đối Trương Thiên Phi nhe răng cười một cái: “tâm tình không tốt, hẳn là tôi đã làm phiền anh.”

Trương Thiên Phi luôn miệng nói không phiền toái, tạm thời tìm khăn lông cùng bàn chải đánh răng mới đưa cho Hồ Tần Nhân rửa mặt, lại tìm ra một chồng quần áo sạch đặt ở trên ghế sa lon: “Áo lót là mới, những trang phục cũng là tôi mặc qua, bất quá tuyệt đối sạch sẽ, kích thích nhất định không phù hợp, cậu trước chấp nhận chấp nhận.”

Hồ Tần Nhân lại nói cảm tạ, Trương Thiên Phi tranh thủ thời gian y tắm xuống lầu mua bữa sáng, mang về bữa ăn sáng, dọn xong bát đĩa, Hồ Tần Nhân từ trong phòng tắm đi ra, chiều cao của cơ thể y cùng Trương Thiên Phi không sai biệt lắm, nhưng là hơi gầy, y phục ở trên người hơi rộng thùng thình. Trương Thiên Phi chỉ trên bàn: “Bữa ăn sáng mua về rồi, ngồi xuống ăn đi.”

Hồ Tần Nhân ngẩn người, nhìn trên bàn, Trương Thiên Phi cười nói: “Ăn tương đối đậm bạc, chấp nhận chấp nhận.”

Hồ Tần Nhân nhìn nhìn hẳn, đi tới bên cạnh bàn ngồi xuống, bưng lên chén cháo uống một ngụm, Trương Thiên Phi gấp cái bánh quẩy trong đĩa đưa tới trước mặt y, Hồ Tần Nhân lập tức lại cười cười: “Đa tạ.”

Trương Thiên Phi luôn miệng nói: “Đừng khách khí. ” đứng dậy đi đập cửa phòng Lạc Thành, “Bữa sáng! Nóng! Có ăn hay không? Không ăn bánh quẩy lại nguội! ” hô xong liền trở về bên cạnh bàn ngồi xuống, hướng cửa phòng Lạc Thành chỉ chỉ giải thích với Hồ Tần Nhân: “bạn cùng phòng của tôi, chơi trò chơi khiến cho có chút ma điên, buổi tối đánh ban ngày ngủ, không cần để ý tới hẳn.”

Lời còn chưa nói xong, cửa phòng đã mở ra, Lạc Thành đầu tóc tua tủa mặc T-shirt cùng một cái quần cộc Hawai rất có phong tình lê dép thành hình dáng mộng du lê mà lê mè đi ra ngoài, ngáp cả ngày nói: “Mới vừa mộng mơ thấy đánh BOSS. ” giương mắt thấy Hồ Tần Nhân, gật đầu cười hắc hắc một tiếng, ăn hai chén cháo, gặm hai cái bánh quẩy, mò lên vạt áo T-shirt lau miệng, lại lê dép chuyển trở về trong phòng, đóng cửa phòng.

Hồ Tần Nhân nhìn hẳn, thần sắc có chút ngạc nhiên.

Buổi sáng trước khi tắm rửa, Hồ Tần Nhân gọi điện thoại cho người trong nhà, điểm tâm mới vừa ăn xong, xe riêng nghênh đón ông chủ nhỏ đã xuất hiện dưới lầu, một gã đi giày Tây mở cửa phòng của Trương Thiên Phi, đem Hồ thái tử hộ tống lên xe, Hồ Tần Nhân hướng Trương Thiên Phi luôn miệng nói cảm ơn: “quần áo tôi sẽ nhanh trả lại anh. ” Trương thiên Phi thành khẩn nói: “Không cần trả lại, dù sao cũng không đáng tiền gì. ” đưa mắt nhìn thân ảnh Hồ Tần Nhân xuống lầu, chỉ chốc lát sau, chạy hết sức đến lầu dưới.

Trương Thiên Phi nghĩ thầm, không biết tình sử mức nào dẫn đến Hồ thái tử tối qua say rượu cùng nước mắt, kỳ chuyên gia giúp người xôn xao tình quan kia của Hồ Tần Nhân thu không xem không được.

Buổi tối thứ tư, Trương Thiên Phi canh chừng TV, đến thời gian truyền ra chuyên gia giúp người xôn xao tình quan của Hồ Tần Nhân, lập tức đổi lại đến kênh kinh tế cuộc sống, tiết mục đã bắt đầu chiếu, theo thường lệ trước phát một đoạn VCR giới thiệu của ba vị nam khách quý trên sân khấu, Triệu Tề lần này dốc hết vốn gốc, VCR giới thiệu của Hồ Tần Nhân bị hẳn cắt nối biên tập vô cùng tuyệt hảo, ống kính thứ nhất hẳn là một mảnh đình đài lầu các, cảnh xuân tươi đẹp, trang bị tiếng sáo buồn bã, Trương Thiên Phi với Lạc Thành đến phòng khách kiểm đồ ăn lót dạ cùng nhau sợ run cả người.

Thanh âm nam thuyết minh trong tiếng sáo thâm trầm lại thâm tình vang lên: ” anh là đứa con kiêu ngạo của một tập đoàn giàu sang quyền thế, cô là thiếu nữ thần bí mà thân phận trở thành câu đố, anh và nàng gặp nhau trong thế giới game online giả thuyết, mảnh giang hồ hư cấu kia đẩy đưa ra bọn họ tình duyên mộng ảo. Quen biết, hiểu nhau... Đoạn tình duyên trong không gian hư cấu này, với anh ta, đã sớm biến thành chân thật là tình yêu say đắm cùng khắc cốt minh tâm, nhưng cô ấy, lại đột nhiên biến mất, không

tin tức. anh ta thâm tình kể lại đoạn tình cảm này hy vọng ở trong thế giới thật cùng cô tiếp tục phần tình duyên lãng mạn nọ...”

Hồ Tần Nhân được mô tả bởi hình ảnh u buồn, tạo hình chàng trai cổ trang tóc dài bay bay cùng trường y lay động, tạo hình cô gái ở trong màn ảnh luân phiên xuất hiện, thanh âm nam thuyết minh biến mất, ống kính lại chuyển, là đặc tả Hồ Tần Nhân hướng về phía ống kính cười khúc khích: “Tiểu tiên, lời ta nói hôm nay, hy vọng em có thể nghe thấy.”

Ống kính lập tức lại chuyển, vẫn đình dài lâu các, cảnh xuân tươi đẹp, thanh âm nam thuyết minh khôi phục lại thâm sâu tình vang lên: ” anh ta, một chàng trai tự xưng tú khách xuân thu cô ấy, mộng mộng tiểu tiên thần bí trong trò chơi giang hồ kia, anh và cô trong lúc đó từng có tình duyên lãng mạn như thế nào, anh vì tìm kiếm cô đã mất tích, sẽ làm ra bày tỏ chân tình như thế nào, tiết mục sau đây, kính mời mong đợi...”

Trương Thiên Phi hóa đá ở trên ghế sa lon, Lạc Thành trong tay là chén cháo ẩm rơi xuống đất, mặt xám như tro tàn.

## 5. Chương 5

chuyên gia giúp người xông xáo tình quan kỳ này không ra sách như Triệu Tề dự liệu, tiếng vang xung quanh rạp, tạo thành kỳ tích cao nhất về người xem dài từ trước tới nay. Khán giả nữ lệ rơi đầy mặt gọi tới tập đến đường dây nóng của tiết mục, bình luận trên mạng càng phát triển như nước thủy triều.

Một nhóm trẻ hướng về Hồ Tần Nhân theo trong đó là khen ngợi, quỳn tặng đến đài truyền hình những thương tổn của bản thân, chính là một tràng ý định lăng xê bóc trần trắng trợn, thật ra thì cha Hồ Tần Nhân, tổng tài, BOSS bảo hộ tập đoàn T. I. Y là một hậu hắc thủ, càng rất có thể là người đầu tư trò chơi này, để cho con ruột của mình hy sinh khó coi, mục đích là vì tăng nhiệt trò chơi, cộng thêm vì dưới cờ T. I. Y gần đây sắp bắt đầu phiên giao dịch ở mấy khu nhà cao tầng mới, dốc sức tăng tỷ lệ sinh lời.

có tâm kế đằng sau vẻ ngoài hiền lành.

Một đoàn em gái, chị gái, cô dì thân thiết ở trước máy thu hình bị đủ loại ý kiến chọc giận Hồ Tần Nhân nhanh làm cho choáng váng. Đoàn em gái dừng mãnh trước hết gương nanh múa vuốt cùng nhóm trẻ ở trên diễn đàn hỗ trợ 0 đứng lên, không biết làm sao phần lớn đều là hệ 10x tuổi vị thành niên, lần qua lộn lại chỉ biết nói vài lời: “Tại sao phải bụng dạ khó lường vu oan tình cảm chân thật của người ta ” “Hừ, nói Nhân thiếu gia không tốt nhất định đều là xấu nam vừa nghèo vừa xấu! “... Không có chút lực công kích nào, ngược lại bị bộ phận nhóm trẻ vây xem nhạc Tây, may nhờ một đoàn chị gái chuyên đấu võ mồm kịp thời rút đao ra, chính kỳ đại chiến bộ phận trẻ. Bộ phận đoàn cô bác bình tĩnh ở một bên uống trà xem náo nhiệt, xem bộ phận trẻ vì không có thực chất tiếp tục thưởng thức Hồ Thái tử xinh đẹp.

Trương Thiên Phi tiện tay mở ra các diễn đàn lớn, xem đủ loại thảo luận về Hồ Thái Tử, lại hết sức bình tĩnh.

Lạc Thành ở bên cạnh hẩn như con thú bị vây khốn, đi tới đi lui, vò đầu bứt tai.

Lạc Thành hai mắt đỏ ngầu nói: “Thiên Phi, ta hiện tại làm như thế nào mới tốt? “

Trương Thiên Phi phủi tàn thuốc: “bình tĩnh chút, mộng mộng tiểu tiên đã sớm không tồn tại, hẩn lại không biết là người, biết sẽ không lên truyền hình rồi.”

Thanh âm Lạc Thành chán nản run lấy bẫy: “Mặc dù xóa acc, nhưng kỳ thật thật tình tra cũng không phải là không có biện pháp tra cho ra, vạn nhất hẩn điều tra ra biết rồi, sao tốt? Con mẹ nó làm sao lại là hẩn chứ? Thế giới này hốt nhiên lại nhiều chuyện khéo như vậy.

Trương Thiên Phi nói: “Đây không phải là còn chưa bị điều tra ra sao, người mò mẫm lo lắng những chuyện còn chưa phát sinh có ích lợi gì? Vạn nhất không may bị tra ra, nghĩ xóa dấu vết, thói đời có đôi khi chính là trùng hợp như vậy, đi ra ngoài giả mạo sớm muộn gì cũng phải trả lại, sớm biết như thế cần gì lúc trước...”

Lạc Thành chán nản ôm lấy đầu gối xỏ xuống ở góc tường. Trương Thiên Phi tiếp tục ở trên miệng vết thương của hắn rắc hồ tiêu: “Thử nghĩ xem người quả thật rất thất đức, người ta một thiếu gia thẳng thắn đơn thuần, cứ thế bị người lừa gạt, chẳng những lừa gạt đi kim tiền, hơn nữa lừa gạt đi tình cảm quý giá nhất. Là phải chịu chút trừng phạt, báo ứng a, không thể không tin.”

Lạc Thành co lại chặt hơn, hung hăng túm hai bên đầu, Trương Thiên Phi thầm nghĩ, ta đã đủ nhân đạo, không đem lời quan trọng nhất vội vàng nói ra, Hồ thái tử, y thật vất vả ở trong trò chơi yêu một nữ nhân, tưởng là mình thành công quay lại đạo lý đúng đắn của tình yêu nam nữ, nếu biết được cô gái này thật ra là một chàng trai, không biết sẽ phải chịu đả kích như thế nào.

Lạc Thành lại đột nhiên nhảy đến, lôi tay áo Trương Thiên Phi kéo kéo, ánh mắt hiện đầy tia máu nhìn thẳng vào hắn: “Thiên Phi, có thể hay không giúp anh em một phen, ta nhất định kiếp này làm trâu kiếp sau làm chó báo đáp đại ân đại đức của người! Vạn nhất gã kia Hồ cái gì ông chủ nhỏ tra ra chuyện này, người thay anh em gánh vác một chút biết không? Nhất định người cùng hắn có chút giao tình, hắn đại khái sẽ không làm quá tuyệt. ” ánh mắt nhiệt liệt như ngọn lửa.

Trương Thiên Phi chậm rì rì nói: “Thay người gánh vác? Người cho ta 13 điểm?”

Lạc Thành tang thương cúi đầu, lại bắt đầu thú bị vây quanh quần một chỗ.

Chính vào lúc này, điện thoại của Trương Thiên Phi vang lên, Trương Thiên Phi cầm lấy điện thoại di động, lập tức nhìn Lạc Thành một chút: “Hồ Tần Nhân gọi tới. ” Lạc Thành sắc mặt trắng bệch, cả người cứng ngắc.

Trương Thiên Phi nhấn nghe, trong điện thoại di động truyền ra thanh âm Hồ Tần Nhân: “Trương Thiên Phi, tôi ở tầng dưới nhà anh. ” Trương Thiên Phi nhìn một chút thời gian trên màn hình, 8h30 , Hồ thái tử lúc này đến làm cái gì? Giọng nói kinh ngạc “A? ” một tiếng, “Hồ quản lý có phải là có chuyện gì hay không? Tôi lập tức đi xuống.”

Lạc Thành nghe xong những lời này, bộ dạng run rẩy giống như kích động.

Hồ Tần Nhân lập tức nói: “Tôi tới trả anh quần áo, tôi hiện tại đi tới, có tiện không?”

Trương Thiên Phi nhìn nhìn Lạc Thành bên cạnh, nói: “Kia quá phiền toái, tôi đi xuống lấy là được. ” Hồ Tần Nhân ừ một tiếng, Trương Thiên Phi cúp điện thoại, Lạc Thành nhìn hắn cầu xin: “Thiên Phi! Thiên Phi ca!! Thiên Phi phi đại gia!!! Người ngàn vạn lần đừng cho y đi lên, ta nhìn thấy y ta run run.”

Trương Thiên Phi không biết làm sao nói: ” Ta biết rồi. “

Lạc Thành cảm động đến rơi nước mắt mà đưa mắt nhìn hắn đi tới cửa, ân cần thay hắn cầm giày. Trương Thiên Phi một chân mới vừa xỏ vào trong giày, chuông cửa đã vang lên.

Lạc Thành đơ hai giây, lần thứ hai run rẩy dường như lè mề đứng lên, nhanh chóng nắm lấy Trương Thiên Phi nói: “Ta không có ở nhà, trong nhà không có người như ta! Giúp ta lúc này người chính là cha mẹ tái sinh của ta! ” nhanh như chớp mà tiến vào bên trong phòng, chặt chẽ khóa cửa phòng.

Trương Thiên Phi đành phải mở cửa, Hồ Tần Nhân đứng ở cửa, mặc quần áo ở nhà, trong tay mang theo một cái túi xách, nói: “lúc ta điện thoại cho người thang máy đã đến rồi, cho nên vẫn là đi lên.”

Trương Thiên Phi đành phải cả mặt tươi cười, đem Hồ Tần Nhân nghênh vào cửa, Hồ Tần Nhân ngược lại cũng không giả vờ khách sáo, đem túi xách đặt ở trên bàn nhỏ, bản thân mình ngồi xuống ghế sa lon. Trương Thiên Phi nói: “Hồ quản lý, cậu uống trà hay là uống đồ uống ( bia, rượu, nước ngọt..)?”

Hồ Tần Nhân nói: “Anh gọi tôi Hồ Tần Nhân hoặc Tần Nhân a, làm sao vẫn gọi xa lạ như vậy, nước trà bình thường là được rồi.”

Trương Thiên Phi ồ một tiếng, rót cho Hồ Tần Nhân chén trà, thật ra hắn hiện tại nhìn Hồ thái tử, trong lòng cũng có chút trống rỗng nhỏ. Ngồi xuống bên kia trên ghế sa lon, khụ một tiếng, tìm lời để nói: “Hồ... khụ, kỳ tiết mục kia của người sau khi truyền ra tiếng vọng rất tốt, ta xem ngay trên mạng cũng bởi vì chuyện ồn ào này của người mà phát hỏa, nói không chừng việc kia của người cô ấy đã nhìn thấy rồi.”

Sau khi kỳ tiết mục này truyền ra, có vô số cô gái gọi điện thoại đến tổ tiết mục, tự xưng mình chính là mộng mộng tiểu tiên kia, loại điện thoại này tin tưởng trong phòng làm việc của T. I. Y cũng đã nhận không ít.

Về mặt của Hồ Tần Nhân thế nhưng cứng đờ, đột nhiên buồn bã ảm đạm đi, cứ vậy kéo khóe miệng, sau đó nói: “Trương Thiên Phi, tối mai anh có rảnh không, tôi gần đây phát hiện một quán ăn rất được.”

Trương Thiên Phi ngạc nhiên nhật nhèo nói: “Ngày mai? ... Ách, ngày mai có thể cỡ đài truyền hình sẽ có chuyện, tôi không nói chính xác được, cần tra một chút.”

Hồ Tần Nhân khẽ cười cười: “Không sao, xem anh ngày nào có thời gian đi, tôi dù sao lúc nào cũng coi như rất rảnh. ” đưa tay đụng đụng túi xách trên bàn trà, “quần áo, tôi đã mặc qua, không hoàn hảo trả lại anh, dựa kích thước mua mới, không biết anh có thích hay không, nếu là không thích hợp, có thể tùy thời đến cửa hàng đổi.”

Trương Thiên Phi càng lộ ra cảm giác hết sức luống cuống, Hồ Tần Nhân bỗng nhiên thân thiết như thế, để cho hắn không biết nên làm thế nào cho phải, lại nhật nhèo nói: “Cậu, cậu quá khách khí, mấy thứ kia cũng là quần áo cũ, với lại chúng cũng không phải là hàng đáng tiền...”

Hồ Tần Nhân cứ như vậy nhìn hắn, mong Trương Thiên Phi phát giác tình hình có chút quỷ dị. May mắn Hồ Tần Nhân nhìn không được bao lâu liền dời đi ánh mắt, xem chung quanh một lần: “Thiên Phi, bạn cùng phòng của anh không có ở đây?”

Trương Thiên Phi lập tức nói: “Hắn... Đi ra ngoài! Quê nhà có chút việc, về quê rồi! Gần nhất, trong khoảng thời gian này có thể cũng không trở lại.”

Hồ Tần Nhân nói: “Nga. ” Trương Thiên Phi theo sát nói: “Cũng tới 9h rồi, nếu không cậu về sớm một chút nghỉ ngơi? Mấy ngày nay thịnh hành, nghỉ ngơi thật nhiều chú ý thân thể, ha ha, chú ý thân thể.”

Hồ Tần Nhân lộ ra một nửa nụ cười mê hoặc: “Tôi đây đi về trước. ” Trương thiên Phi ân cần đưa y đến dưới lầu, đưa mắt nhìn Hồ thái tử tiến vào kia chiếc Ferrari phong cách, Ferrari biến mất ở trong bóng đêm, mới bò về trong phòng, thở dài một hơi.

Lạc Thành từ bên trong cửa lén la lén lút chui ra, nhìn khắp nơi, vỗ ngực một cái nói: “Mẹ ơi, làm ta sợ muốn chết!”

Ngày hôm sau, Hồ Tần Nhân lại gọi điện thoại hỏi Trương Thiên Phi buổi tối có rảnh hay không, Trương Thiên Phi nói dối bản thân phải tăng ca. Chưa hiểu cái gì, chừng 9h30 tối, trong nhà chuông cửa vang lên, Hồ Tần Nhân liền đứng ở ngoài cửa. Lạc Thành ghé vào trong mắt mèo trên cửa thấy được Hồ Tần Nhân, kêu rên một tiếng, vèo tiến vào trong nhà khóa chặt cửa run rẩy.

Hồ Tần Nhân lúc này trong tay còn ôm cái túi, trong túi chứa nhiều hình khối lớn dường như là điểm tâm, Hồ Tần Nhân nói, nghe nói Trương Thiên Phi buổi tối tăng ca, tiện tay mang một chút điểm tâm cho hắn ăn khuya, trước đưa đến đài truyền hình, phát hiện Trương Thiên Phi không có ở đó, vì thế liền đưa đến nhà.

Trương Thiên Phi nơm nớp lo sợ mà nhận, ngàn tạ ơn vạn tạ ơn từ miệng tuôn ra, Hồ Tần Nhân cười nói: “Thiên Phi, làm sao vẫn cùng ta nói lời khách khí như vậy.”

Trương Thiên Phi đẩy người mồ hôi lạnh chịu đựng đến khi Hồ thái tử rời đi, nhìn túi điểm tâm kia, sững sốt nửa ngày.

Sau đó một ngày, vẫn là buổi tối, khoảng 8h, Hồ Tần Nhân lại tới nữa, trong tay đang cầm một cái hồ cá thủy tinh, trong hồ cá có một con Ô Quy trên vỏ mốc xanh, Hồ Tần Nhân hỏi Trương Thiên Phi, Ô Quy đáng yêu không, Trương Thiên Phi đành phải hết lời khen đáng yêu, hơn một giờ sau, Hồ Tần Nhân hân hoan cầm rùa đen đi. Trương Phi một mình đứng ở trong phòng khách, sững sốt nửa ngày.

Sau đó sau đó một ngày, khoảng 8h, Hồ thái tử lần nữa đến, lần này hai tay trống trơn, Trương Thiên Phi tìm lời mà nói, hỏi ngày hôm qua con Ô Quy mạnh khỏe không, Hồ Tần Nhân hời hợt nói: “A, ngày hôm qua sau khi cầm trở về, ngắm xem ta có lẽ nuôi không sống, liền để người đem nó chuyển tặng ra ngoài. “Trương Thiên Phi tiếp thu câu chuyện trên, không biết làm sao liền bắt đầu hàn huyên Ô Quy thích hợp

sinh tồn môi trường hoang dã, sau đó lại không biết nói những đề tài gì, một hai giờ sau, Hồ Tần Nhân lại đi.

Lại một ngày trời tối, điện thoại của Trương Thiên Phi vang lên, Lạc Thành ánh mắt mờ mờ mịt: “Sẽ không lại là hồ thái tử chứ, y sẽ không lại muốn tới chứ, y sẽ không phải là ở trong trò chơi bị thương cho nên muốn dùng những tình cảm khác tới trị liệu chính mình cho nên coi trọng loại bại hoại bề ngoài nhân mô cầu dạng ( cầu bắt chước bộ dạng người), y nghĩ cùng người làm Brokeback Mountain sao, nếu y tiếp tục tới ta thật muốn điên rồi, ta sợ ta sẽ không chế không được bản thân xông ra theo y cúi đầu nhận lỗi, ta gần đây thật thật thật mau điên rồi.”

## 6. Chương 6

Edit: Tiêu Hiên

Trương Thiên Phi vỗ vỗ vai Lạc Thành: “Yên tâm, ta trước mắt làm sao cũng sẽ nghĩ biện pháp từ chối hần.”

Ẩn xuống nhận nghe, thanh âm Hồ Thái Tử truyền tới: “Thiên Phi... ” Trương Thiên Phi chuẩn bị xong câu nói ta hôm nay có chuyện quan trọng ở khóe miệng, thanh âm Hồ Tần Nhân dừng một chút, lại tiếp tục nói ra, nhưng có loại mềm yếu mơ hồ: “Cha tôi muốn cùng tôi đoạn tuyệt quan hệ cha con ... Ông nói mất thể diện... Tôi không nên yêu cầu chuyện tiết mục... Thật sự có chút ít mất thể diện...” thấp giọng cười một tiếng, “Tôi còn không biết, từ trên mái nhà nhìn đèn đường, thì ra xinh đẹp như vậy...”

Trương Thiên Phi sợ hãi ra một thân mồ hôi lạnh, thanh âm rất trấn định hỏi: “Hồ Tần Nhân, Tần Nhân, cậu hiện tại đang ở mái nhà ai? Tôi đi tìm cậu, mang nhiều hơn hai chai bia đi qua, cậu thích nhãn hiệu bia nào”.

Thanh âm Hồ Tần Nhân dứt quãng sau chốc lát mới truyền tới: “Ừ, tùy tiện loại nào đều được. Tôi ở Đế Huy. ” âm thanh treo máy theo đó vang lên.

Trương Thiên Phi tiện tay cầm một áo khoác mỏng liền hướng bên ngoài lao đi, quay đầu nói với Lạc Thành: “Hồ Tần Nhân lên kỳ tiết mục, hôm nay cha hần muốn cùng hần đoạn tuyệt quan hệ, hôm nay nếu hần nhảy lầu tử tử người chính là gián tiếp phạm tội giết người.”

Lạc Thành đã là chim sợ cành cong, nghe những lời này sắc mặt so với dầu đèn càng dầu đèn hơn, vội vàng nói: “Người đi đâu vậy?”

dầu đốt đèn màu sắc nhờ nhờ, không trong, đại ý ở đây là vẻ mặt nhợt nhạt.

Trương Thiên Phi vung áo khoác ngoài lên: ” Kháo, đi tìm Hồ Tần Nhân! Còn cần hỏi?”

Đế Huy thật ra là tên gọi chung một khu thương mại, tổng cộng có bảy tám cao ốc. Hồ Tần Nhân chỉ nói ở Đế Huy, lại không nói ở tòa Đế Huy thứ mấy, Trương Thiên Phi sợ gọi điện thoại kích thích đến Hồ Tần Nhân, không dám hỏi, lái xe bảo tố đến tòa nhà A Đế Huy, một cái lại một cái tòa nhà đều hướng lên tầng cao nhất tìm, rốt cục ở tầng cao nhất tòa nhà E phát hiện Hồ Tần Nhân.

Hồ thái tử đang đứng cạnh lan can tầng cao nhất, trong tay cầm cái gì đó lơ lửng giữa không trung, làm tư thế chuẩn bị nhảy lầu.

Trương Thiên Phi vội vàng chậm rãi đi lên trước, nhẹ giọng hòa hoãn quát lên: “Tần Nhân?”

Hồ Tần Nhân lập tức xoay người lại, y cầm trong tay lơ lửng giữa không trung thì ra là điện thoại di động, ánh xanh yếu ớt, chiếu lên hần khuôn mặt tươi cười rực rỡ như hoa của y: “A? Làm sao người tới nhanh như vậy.”

Trương Thiên Phi ngăn người. Hồ thái tử sải bước rời khỏi lan can đi về phía hần, thoạt nhìn hết sức hả hoi, một chút cũng không giống thanh niên đau thương muốn nhảy lầu.

Đi tới bên cạnh, Hồ Tần Nhân nghi hoặc nói: ” Ân! Làm sao anh không mua bia?”

Trương Thiên Phi ngây ngẩn nói: “A... Ách... Quên mất rồi.”

Hồ Tần Nhân nói: “Không có gì, tôi vốn tính toán đợi anh tới đây sẽ xuống ngay, lúc anh nói muốn tới, tôi đã gọi điện thoại đặt chỗ tại nhà hàng, chính là nhà hàng lần trước tôi và anh nói đó.”

Trương Thiên Phi dè dặt hỏi: “Tôi mới vừa nghe cậu ở trong điện thoại nói cha cậu...”

Hồ Tần Nhân kéo ra khoe miệng: “Ài, đừng nói nữa, nói về... Thật rất mất thể diện... Lần này đúng là tôi sai lầm rồi, nhưng là cha tôi đang nổi nóng, nhận sai ông cũng không nghe. Từ nhỏ đến lớn, suốt ngày dùng tới đoạn tuyệt quan hệ làm tôi sợ, tôi đã không còn là đứa nhỏ ba tuổi, ông ấy nói lời như thế... Ài! Quên đi...”

Trương Thiên Phi lại dè dặt hỏi: “Vậy cậu gọi điện thoại cho tôi...”

Về mặt Hồ Tần Nhân nhất thời trở nên có chút chần chừ: “Mới vừa, tôi điện thoại cho anh, là muốn cùng anh nói chuyện, lại không biết nói như thế nào cho thích hợp... Cha tôi đem tôi đuổi đi, chừng 2-3 ngày tôi không thể trở về... Tôi lúc đi ra không mang nhiều tiền như vậy thẻ tín dụng cũng bị cha đình chỉ... Tôi đến chỗ anh ở vài ngày, sẽ không quá phiền toái chứ...”

Trương Thiên Phi lái xe, mang theo Hồ Tần Nhân ngồi trên ghế phụ lao vùn vụt về nhà. Chiếc Ferrari phong cách của Hồ Thái Tử bởi vì đỗ xe trái quy định, bị đại đội cảnh sát giao thông tha đi. Trương Thiên Phi trước khi lái xe đã gửi cho Lạc Thành một cái tin nhắn: “đê con bị người làm tổn thương đêm nay đại khái muốn ngủ ở chỗ chúng ta, Amen. ” Trương Thiên Phi tựa hồ có thể cảm ứng được Lạc Thành ở trong nhà thê lương tru lên.

Về đến nhà, Hồ Tần Nhân đã sớm quen việc dễ làm, đem áo ngoài ném lên ghế sa lon, chính mình nhận chén nước, hết sức thích ý ngồi ở trên ghế sa lon uống. Sau đó tắm rửa một chút, thay đồ ngủ sạch sẽ của Trương Thiên Phi, lại thông thả đến cạnh ghế sa lon ngồi, gấp một cái, Trương thiên Phi nói: “nếu buồn ngủ liền tới giường trong phòng tôi ngủ đi.”

Hồ Tần Nhân ừ một tiếng, đứng dậy đi trong phòng, Trương Thiên Phi không nghĩ tới y ngay một chút khách khí cũng không khách khí, đưa mắt nhìn y vào phòng, thầm nghĩ Hồ thái tử không khách sáo với mình, đáng thương mình ban đêm chỉ có thể ngủ trên ghế sa lon. Khẽ thở dài, vào phòng tắm tắm rửa, một bên tắm một bên nghĩ, Hồ Tần Nhân không biết còn muốn ở đây nương tựa tới khi nào, Lạc Thành chẳng lẽ tính toán không ăn cơm không đi nhà cầu cũng phải đem chính mình trở thành người không tồn tại?

Tắm rửa xong, Trương Thiên Phi thấy gian phòng của mình cửa lại mở ra, đèn cũng sáng lên, liền đi tới cửa gõ gõ cửa phòng: “Cậu xem một chút chăn gối có cái gì không quen, điều kiện đơn sơ, không có biện pháp cậu hiện tại chấp nhận vậy...”

Nói cũng như không, lại sinh ra rắc rối.

Hồ Tần ngồi trước bàn, cầm trong tay một tờ ghi chép cũ, trang giấy này là Trương Thiên Phi rất lâu trước đây dán lên ống đựng bút bên cạnh máy tính, phía trên là sổ tài khoản trò chơi của “Chẳng qua là bày quầy ” khi đó hắn xin được, tiện tay ghi sổ tài khoản tên cùng mật mã.

Hồ Tần Nhân cầm lấy tờ giấy, ánh mắt lạnh lùng, kéo lên khoe miệng cười cười: “Đây dĩ nhiên là acc của người, thật là rất tốt. Ta đây SB(Ngu quá) gần đây lại cho Trương phóng viên thêm không ít việc vui, phải không? Chẳng qua là bày quầy, còn có một tảng đá đập hơn vạn ngựa gì gì đó... Còn có, mộng mộng tiểu tiên. Ta và người thật có duyên phận.”

Hồ Tần Nhân sắc mặt xanh mét, đang lúc nói chuyện nhanh chóng đứng dậy, một phen xách cổ áo Trương Thiên Phi.

Trương Thiên Phi đứng bất động mấy giây, sau đó vô cùng trấn định nói: “Hồ quản lý, về chuyện này... Cái này giải thích cho người. ” tiếp theo xoay đầu, cao giọng quát: “Lạc Thành, lộ rồi! Đi ra! TM người còn là một thằng đàn ông thì nhanh chóng bỏ ra đây!”

Lại quay đầu lại chỉ tay về phía sau Hồ Tần Nhân, giọng nói bình tĩnh: “người kia là mộng mộng tiểu tiên, để xảy ra như vậy, ta, thật không phải.”

## 7. Chương 7

Edit: Tiêu Hiên

“Ồ, Hồ quản lý... Hồ Tần Nhân tiên sinh... Ta thành tâm thành ý xin lỗi người, mang theo mười hai vạn phần hối hận trong lòng...”

Lạc Thành nửa khom người, co đầu rụt cổ mà đứng, vẫn mặc T-shirt hơi cũ cùng cái quần cộc hoa Hawai tràn đầy phong tình, đầu tóc tua tủa cúi xuống, tràn đầy sám hối, “Ta bởi vì người nghèo chí ngán, nghĩ rằng acc nữ kiếm tiền, người biết... Loại chuyện này ở trong trò chơi luôn luôn rất nhiều... Lừa gạt người tiền bạc cùng... Tình cảm, ta mười hai vạn phần áy náy, thành thật nói, nhìn kỳ tiết mục kia, biết túy khán xuân thu chính là người, ta sợ khủng khiếp, thật ra thì mấy ngày qua, người thường xuyên đến tìm Thiên Phi, lương tâm ta vẫn luôn chịu đựng chỉ trích, lui ở trong phòng không dám ra... Thật xin lỗi, muốn chém giết muốn róc thịt, muốn kiện ta lừa dối hay là bắt ta ngồi tù, tự nhiên muốn làm gì cũng được, đều là ta đúng người đúng tội...”

Hồ Tần Nhân nghiêng người tựa vào ghế sa lon, nghe Lạc Thành sám hối, sắc mặt xanh mét đã thối lui, đổi thành khuôn mặt bí hiểm khó lường.

Thật lâu sau, Trương Thiên Phi mới biết được, toàn bộ chuyện này bị lộ ra bởi vì một câu nói đầy tốt bụng của Triệu Tề. Ngày đó Hồ Tần Nhân ở hiện trường thu tiết mục, không khí rất tốt, y thâm tình bày tỏ không chỉ cảm động tất cả phái nữ ở đó, ngay cả Triệu Tề tình cảm thuộc nhóm các ông chủ cũng nhìn không được thốn thớt. Sau khi ghi hình xong, Triệu Tề lại tiến lên an ủi Hồ Tần Nhân mấy câu, Hồ Tần Nhân cảm kích tiếp nhận, Triệu Tề bỗng nhiên suy đoán: “Đúng rồi, ta luôn muốn hỏi người, người nghĩ tìm cô bé kia, tại sao không thông qua công ty trò chơi? Mặc dù acc của cô ấy đã xóa cấp, trong Server trò chơi hẳn là vẫn bảo lưu số liệu trước khi cô ấy đổ bộ, nhất là địa chỉ IP. Loại này mặc dù quy định không được tiết lộ ra ngoài, nhưng nếu có năng lực đi cửa sau có lẽ có thể tìm ra.

Mấy câu nói đánh thức người trong mộng, Hồ Tần Nhân lập tức cho người đi tra xét, một vài ngày, tài liệu đưa tới, lại ập xuống đầu Hồ Tần Nhân một cơn buồn bực, đổ bộ IP của mộng mộng tiểu tiên cùng tư liệu tuyển của cô cho thấy, cô cùng hai cái acc nam tên là “Chẳng qua là bày quây ” cùng với “Một đá đập hơn vạn ngựa gãy ” lệ thuộc cùng một cái địa chỉ IP, mà địa chỉ IP là gắn liền địa chỉ ADSL của điện thoại gia dụng, cũng không phải là Internet, mà ba acc này thường xuyên đồng thời online, mộng mộng tiểu tiên cùng hai cái acc này trao đổi vật phẩm trình độ tăng tới tấp, nói cách khác, “Mộng mộng tiểu tiên ” vô cùng có khả năng là một người chơi nam dùng acc nữ để lừa tiền.

Hồ Tần Nhân bị thực tế đen tối thê thảm gây tổn thương sâu sắc, thống khổ mà đi trên đường mua rượu, sau đó bắt gặp Trương Thiên Phi.

Lạc Thành sau lại thở dài nói: “Mạng a, đây đều là mạng!”

Trương Thiên Phi đứng ở bên cạnh Lạc Thành đang hướng Hồ Tần Nhân sám hối hành vi tội lỗi, đưa tay vỗ vỗ bả vai Lạc Thành, thành khẩn hướng Hồ Tần Nhân nói: “Hồ quản lý...”

Bị Hồ Tần Nhân lạnh lùng chặn lại lời nói: ” Đừng gọi ta là Hồ quản lý “

Trương Thiên Phi biết nghe lời phải mà sửa lời nói: “Hồ Tần Nhân, tiểu tử Lạc Thành này đã đem tất cả thành thật trình bày rồi, nhưng không cầu người xử lý khoan hồng, hẳn cũng nói, người yêu cầu hẳn bởi thường như thế nào, hẳn liền bởi thường như thế, muốn giết muốn lăng trì, kiện hẳn lừa dối bắt hẳn ngồi tù người cũng xem xét bài trí. Ngoài ra, bởi vì Lạc Thành dù sao cũng là anh em của ta, cho nên ta vẫn không có nói cho người biết sự thật, hẳn từ chỗ người gạt đồ đã từng qua tay của ta, ta là tông phạm, người vậy muốn yêu cầu bởi thường thế nào thì yêu cầu bởi thường thế đó.”

Lạc Thành dùng thanh âm rất nhỏ thầm nói: ” anh em cái gì, chuyện phát sinh lập tức đem ta bán, hiện tại ngay cả tình người cũng không giúp ta cầu xin.”

Trương Thiên Phi mắt nhắm nghiền nói: “Ta không bán người chẳng lẽ giúp người gánh tội thay? Làm chuyện trái với lương tâm sẽ phải lớn mật đi ra nhận tội, người lừa gạt tình cảm người ta thiếu gia nhà lành lương tâm người vui vẻ sao, ta cũng đã nhận tội, không phải là cùng người chờ người bị hại xem xét quyết định à?”

Hồ Tần Nhân mắt lạnh nhìn Trương Thiên Phi cùng Lạc Thành, sắc mặt càng lộ vẻ bí hiểm: “Thì ra trong mắt Trương Thiên Phi ngươi, ta chỉ là đối tượng khiến lương tâm ngươi áy náy, là người bị hại bị lừa gạt? Người trong khoảng thời gian này làm, cũng là bởi vì hổ thẹn?”

Mấy câu nói đó tựa hồ không phải ứng với tình huống trước mắt mà xuất hiện. Trương Thiên Phi thành thực khai báo nói: “Ngày đó xem tiết mục, biết người Lạc Thành dụ dỗ chính là ngươi, sa đọa lại làm sự tình kia, quả thật không thể nào không mang theo áy náy mà chủ động làm ra mọi chuyện, nhưng là, cũng không phải hoàn toàn là vậy.”

Hồ Tần Nhân nói: ” Đó là có bao nhiêu, không phải có bao nhiêu? “

Lạc Thành đầu sỏ gây nên bị loại bỏ ngoài cuộc nói chuyện, len lén hơi ngẩng đầu, mờ mịt mà lắng nghe.

Trương Thiên Phi suy tư một chút: “Không phải hoàn toàn, bản thân ta cho rằng có điểm lớn, bởi vì phần trăm áy náy chính là 80% và 20%, chẳng qua điều này muốn xem ngươi có tin hay không, ngươi tin bao nhiêu thì là bấy nhiêu.”

Hồ Tần Nhân không nói gì nữa, tựa vào trên ghế sa lon, ánh mắt lạnh lùng ở trên người Trương Thiên Phi cùng Lạc Thành quét tới quét lui, Lạc Thành cúi đầu sám hối càng thấp.

Hồ Tần Nhân đột nhiên đứng lên, trực tiếp đi thẳng vào trong phòng, Trương Thiên Phi cùng Lạc Thành không biết y muốn làm cái gì, đều lấy bộ dáng sám hối đứng yên tại chỗ. Chỉ chốc lát sau, Hồ Tần Nhân đi ra ngoài, đã thay lại bộ quần áo y mặc lúc mới tới, sải bước hướng cửa chính đi tới, Trương Thiên Phi ngây ngốc, vội vàng đến thay y mở cửa, Hồ Tần Nhân mặt không chút thay đổi, phảng phất trước mắt không có người như Trương Thiên Phi, sau khi cửa mở liền trực tiếp đi ra, ở trong hành lang ấn điện thoại di động, thanh âm lãnh đạm thông báo địa chỉ, nói: “Tần mau tới đây đón ta. ” thang máy đứng vào lúc này đến, Trương Thiên Phi đưa mắt nhìn Hồ Tần Nhân vào thang máy, trong lòng có loại cảm xúc không nói nên lời.

Trở về phòng khóa cửa lại, lạc thành vẫn duy trì tư thế đứng vừa rồi, thật cẩn thận hỏi Trương Thiên Phi: “Đi rồi? Chẳng lẽ y không truy cứu?”

Trương Thiên Phi nói: ” E rằng là thế, người khuya hôm nay lại hướng chúa trời Jesus Phật tổ Ngọc đế khẩn cầu một chút, cũng có thể có thể y đã hạ quyết tâm, về nhà chuẩn bị giao cho luật pháp rồi.”

Lạc Thành mặt trắng bệch co co lại, đầu ảo não bước trở về phòng, ngồi ở trước máy vi tính thở dài gào to: “Ta lúc đầu làm sao quỷ mê chú ý a a a a a ————— “

Trương Thiên Phi ở trong lòng cười lạnh: ta hiện tại vấp ngã cảm giác mình có chút mạnh mẽ bị quỷ mê chú ý.

Ngày hôm sau Trương Thiên Phi theo thường lệ đi làm, Lạc Thành một đêm chưa ngủ, Trương Thiên Phi ra trước cửa nhìn thấy hắc đầu đội chăn giường, giống như dân nghèo Châu Phi ngồi xếp bằng trên giường, miệng lầm bầm: “Hết ... Hết.. Hết rồi...”

Trương Thiên Phi mặt không chút thay đổi nói: “Đứa nhỏ, sám hối đi, tiếp nhận trừng phạt sau hảo hảo cải tạo, còn có thể tiếp tục vì xã hội cống hiến.”

Lạc Thành ngẩng cổ lên: “Đừng quên, người người người cũng là tông phạm, người ngày hôm qua đã nhận!”

Trương Thiên Phi thở dài nói: “Đúng vậy a, kết giao bạn bè không cần thận, ta không thể làm gì, thật sâu trong lòng ta đã hướng lên trời cao sám hối, Amen.”

Lạc Thành bị chặn phủ có chút chặt, Trương Thiên Phi mang giày ra khỏi cửa.

Lúc lái xe, ánh mắt nhìn chằm chằm vào hắc đầu của Hồ Tần Nhân ngày hôm qua một mực lay động trước mắt, Trương Thiên Phi nhắm mắt, lay động liền biến thành ánh mắt của Hồ Tần Nhân trước đây cùng hắc đầu ở chung một chỗ, sương mù, cảm kích, phiền muộn... Trương Thiên Phi nói lỏng nói lỏng cổ áo, cười khổ một tiếng, xem ra trong lúc vô tình bị bị ma quỷ ám ảnh rất lâu rồi.

Xế chiều sau khi tan ca, Trương Thiên Phi cùng mấy đồng nghiệp vây quanh quán rượu uống hai chén mới về nhà, lấy cái chìa khóa mở cửa, liếc mắt một cái nhìn thấy Hồ Tần Nhân ngồi chơi ở trên ghế sa lon, Lạc

Thành một bộ dạng tiếp nhận tổ chức tra hỏi ngồi ở nhỏ trên ghế đầu.

## 8. Chương 8

Edit: Tiêu Hiền

Trương Thiên Phi cho là mình nhìn lầm rồi, ngăn người, Hồ Tần Nhân lại đứng lên, đối với hắn lộ ra một chút nụ cười tủm tỉm như thế, cực kỳ khách khí. Trương Thiên Phi đành phải khách khí gật đầu. Hồ Tần Nhân nói: “Ta là tới cùng người bạn kia của ngươi nói chút ít về vấn đề liên quan đến sự tình trong trò chơi.

Trương Thiên Phi khẽ động khóe miệng cười cười: “A, ta đây không có quấy rầy các người chứ, bằng không ta lại đi ra ngoài một chuyến, các người từ từ nói.”

Hồ Tần Nhân nói: “Không cần, đã nói xong rồi. “nơi đuôi mắt nhìn Lạc Thành một cái, Lạc Thành tay nắm chặt nắm tay đặt tại đầu gối, đối Trương Thiên Phi hết sức giả dối cười hắc hắc một tiếng.

Hồ Tần Nhân đi tới cửa chính, lại hướng Trương Thiên Phi lộ ra một chút tươi cười khách sáo, Trương Thiên Phi vội vàng tránh thân mình ra, đưa mắt nhìn Hồ Tần Nhân ra cửa.”

Sau đó, Trương Thiên Phi làm bộ dạng vô ý hỏi Lạc Thành, Hồ Tần Nhân cùng hắn nói chuyện gì, Lạc Thành ấp úng né tránh nói: “Cũng, cũng không còn gì. ” Trương Thiên Phi cũng không có hỏi nữa, ở trong lòng nghĩ, Hồ Tần Nhân chung quy không đến mức để thân thể Lạc Thành trả nợ chứ.

Buổi tối ngày hôm sau, Trương Thiên Phi đang ăn cơm tối, chuông cửa vang lên, cửa mở ra, Hồ Tần Nhân đứng ở ngoài cửa, rất khách khí hỏi hắn: “Xin hỏi Lạc Thành có ở nhà hay không?”

Trương Thiên Phi nhếch cười nói: “Ồ, ở, ta thay người gọi hắn. ” để Hồ Tần Nhân vào cửa, Hồ Tần Nhân rất khách khí nói: “Quấy rầy người ăn cơm thật ngại quá. ” Trương Thiên Phi nói: “Không có gì, không có gì.”

Lạc Thành nghe nói Hồ Tần Nhân đến, lập tức vào phòng thay quần áo đi ra ngoài, đại khái Hồ Tần Nhân lúc trước cùng hắn đã nói, đầu Lạc Thành cũng đã chải xuôi, ria mép đã cạo sạch, đổi lại bộ quần áo giống như dạng da, cư nhiên lại rất giống một kiểu xu thế. Hồ Tần Nhân trên dưới nhìn hắn một chút, tựa hồ rất tán thưởng gật gật đầu, hai người cùng đi ra cửa, để lại cho Trương Thiên Phi một cái cửa chính mở rộng gió mát thổi vào.

Mấy ngày sau đó, Lạc Thành đi ra ngoài càng ngày càng nhiều, có khi Trương Thiên Phi tan ca về nhà không lâu sau hắn mới trở lại, có khi Trương Thiên Phi tan ca không lâu sau hắn liền ra ngoài, Hồ Tần Nhân có khi tự mình tới cửa tìm hắn, có khi không đến tìm hắn, tới cửa thì đối Trương Thiên Phi rất khách khí, Trương Thiên Phi lặng yên không lên tiếng mà lạnh nhạt nhìn, tâm tình càng ngày càng phức tạp.

Hôm nay, hắn sau khi tan ca không có để ý uống nhiều hơn hai chén, lúc lái xe cảm thấy xe so với bình thường lắc lư rất nhiều, cảnh vật trước mắt có chút mơ hồ, lái đến ngã tư đường, một chiếc xe lớn từ chỗ rẽ ngoặt băng băng qua, Trương Thiên Phi gấp rút đánh tay lái, chỉ cảm thấy thân xe xóc mạnh, chỉnh lại mà đụng vào cột điện ven đường. Trước mắt có điểm đen, trán có chút ẩm ướt, Trương Thiên Phi đưa tay muốn sờ sờ thứ ướt kia xem có phải máu hay không, trước mắt màu đen mở rộng, trời đất tối tăm.

Trương Thiên Phi tỉnh lại thì phát hiện mình ở bệnh viện, đầu giường bày một đồng hoa quả tươi, giỏ trứng gà, thuốc bổ, hộp quà, cuối giường đứng một đám đồng nghiệp, vui mừng khôn xiết chúc mừng hắn tỉnh lại, bị y tá nhỏ quát tháo ra lệnh yên lặng.

Các đồng nghiệp nói lời an ủi, cho hắn biết xe phé đi không sao, có bảo hiểm rồi, may mắn hắn không có gì đáng ngại, chỉ ngủ mê một đêm, cuộn tròn lại ngủ. Triệu Tề thở dài nói: “Nói cái khác, Thiên Phi người và Hồ ông chủ nhỏ kia quan hệ thật không tệ, tối ngày hôm qua sau khi y tới, lập tức đem người chuyển vào phòng bệnh, tốt này chuyên gia bác sĩ cộng thêm thuốc đắt tiền nhất, người có tiền chính là sai khiến khác nhau. Bản thân cũng không nói, ngốc nhện một đêm, mới vừa bác sĩ nói người buổi sáng có thể sẽ tỉnh, hắn mới đi, chắc là về nghỉ ngơi.”

Trương Thiên Phi a một tiếng, các đồng nghiệp lại nói đông dài đôi ba câu, cả nhóm kéo nhau trở về đài truyền hình, lạc thành từ bên ngoài đi tới, ngồi ở trước giường Trương Thiên Phi, xoa xoa đôi bàn tay: “Thiên Phi, ở đây có chuyện rất mâu thuẫn, mời người phân tích một chút.”

Trương Thiên Phi nói: “Nga, người giải thích, nhưng ta mới vừa trải qua tai nạn xe cộ ..., có thể nghĩ sẽ không ra.

Lạc Thành nói: “Không sao, người nghe là tốt rồi. Người nói, nếu có một người, hấn phạm sai lầm, hấn vì bù đắp sai lầm kia, để người khác uy hiếp không thể không phạm sai lầm khác, người nói người này có đáng được tha thứ hay không?”

Trương Thiên Phi nói: “Nói thẳng đi, Hồ Tần Nhân uy hiếp người cái gì?”

Lạc Thành gãi gãi đầu: “Thật ra cũng không có gì, hấn trong khoảng thời gian này thường dẫn ta đi gặp công ty gì đó của bọn họ làm khách hàng, nói là giúp ta tìm công việc, bất quá điều kiện là công việc của ta ổn định rồi phải chuyển khỏi chỗ người. Thiên Phi, ta vẫn cảm thấy cái vị Hồ ông chủ nhỏ này nghĩ biện pháp đối phó người, hấn nghĩ chỉnh người. ” Lạc Thành ngẩng đầu nhìn Trương Thiên Phi, “Thiên Phi, người có phải hay không còn chỗ nào khác đặc tội hấn, tại sao chuyện này ta cảm thấy được hấn chủ yếu là muốn nhằm vào người, chỉnh người không phải là chỉnh ta? Rõ ràng ta mới là thủ phạm chính.”

Trương Thiên Phi cảm thấy đầu có chút hồ đồ, khụ một tiếng nói: “Cái kia...”

Lạc Thành nói tiếp: “Ta thật ra thì công việc đã ổn định, phòng ốc cũng đã tìm xong, nhưng là không biết làm sao mở miệng nói cho người chuyện ta muốn dời đi. ” đột nhiên dồn sức nắm lấy tay Trương Thiên Phi, “Thiên Phi, mặc dù ta hiện tại làm chuyện thất đức, không thể không bị buộc dời đi, nếu như Hồ Tần Nhân kia thật nhằm vào người làm chuyện gì, người ngàn vạn lần nói cho ta biết, Lạc Thành ta mặc dù vô dụng, nhưng tuyệt đối liều mạng giúp người!”

Tay Trương Thiên Phi bị hấn nắm phát đau, gượng gượng cười nói: “Biết rồi.”

Sau khi xuất viện, Trương Thiên Phi ở nhà nghỉ ngơi hai ngày, Lạc Thành rót cục vào một buổi sáng âm u dọn đi, lúc đi về mặt bi tráng, ra về mạnh mẽ nói Trương Thiên Phi bảo trọng. Trương Thiên Phi đứng trong phòng khách nhìn căn phòng trống kia, lấy điện thoại di động ra gọi vào di động Hồ Tần Nhân: “Khuya hôm nay có rảnh hay không, có thể tìm một chỗ ngồi một chút chứ?”

Hồ Tần Nhân trầm mặc chốc lát nói: “Tối nay bảy giờ, ta đến nhà người.”

Bảy giờ tối, chuông cửa đúng giờ vang lên, Trương Thiên Phi mở cửa, Hồ Tần Nhân đứng ngoài cửa, y hôm nay mặc một cái áo khoác ngoài màu vàng nhạt, mặt mũi tựa hồ có chút mệt mỏi, chột nhìn lại, bộ dáng giống như là lần đầu tiên hẹn Trương Thiên Phi đến quán bar uống rượu.

Hồ Tần Nhân vào phòng khách, ngồi vào ghế sa lon, Trương Thiên Phi khóa chặt cửa quay lại phòng khách, hai người đối diện, nhất thời im lặng.

Vẫn là Trương Thiên Phi mở miệng nói trước: “Ta nghe đồng nghiệp của ta nói, đêm hôm đó người ở trong bệnh viện vất vả rất nhiều...”

Hồ Tần Nhân ngáp một cái nói: “Ừ, mấy ngày qua còn tính toán làm sao rảnh qua đây. Hôm nay người gọi điện thoại cho ta, vừa lúc ta cũng vậy muốn tìm người, ta cảm thấy món nợ giữa ta và người đến lúc tính toán toán rồi.”

Trương Thiên Phi nhìn Hồ Tần Nhân, không nói lời nào.

Hồ Tần Nhân nói: “Là như vậy, trong chuyện trò chơi kia, người chẳng qua là tòng phạm, cũng không phải là chủ mưu, cho nên ta dù muốn truy cứu, cũng không truy cứu được cái gì. Vì thế, ta lập tức nói chuyện này, chẳng qua là đề nghị, người nếu không có hứng thú, hoàn toàn có thể cự tuyệt, sau khi cự tuyệt chuyện trò chơi kia ta vẫn coi như đã qua.”

Trương Thiên Phi gật gật đầu, tỏ vẻ hiểu rõ.

Hồ Tần Nhân nhìn vách tường đối diện nói: “Ta muốn mời người, tựa như kiểu bạn bè của người và ta ở trong trò chơi, sẽ chơi một trò chơi. Dĩ nhiên không phải là cho người đi làm phụ nữ, người vẫn là chính

người, cũng không cần vào trong trò chơi, nhưng mà, người theo ta, muốn người và ta trong trò chơi quan hệ bạn bè như vậy, người...có hiểu hay không.”

Trương Thiên Phi lại gật gật đầu: “Hiểu rõ.”

Hồ Tần Nhân ở ghế sa lon đối tư thế ngồi: “Trò chơi này, bất cứ lúc nào cũng có thể bắt đầu, thời gian có thể ta và người hiệp bàn bạc quyết định một chút. Nói lại lần nữa, đây chỉ là đề nghị của ta, người nếu không đồng ý, hiện tại có thể gạt bỏ.”

Trương Thiên Phi lại gật gật đầu: “Nga.”

Hồ Tần Nhân từ ghế sa lon trung vọt đứng lên, đi nhanh đến đứng trước mặt Trương Thiên Phi, một tay túm cổ áo Trương Thiên Phi: “Đừng nga nga, người đến tốt cùng có hiểu ý gì không, có đáp ứng hay không? Trò chơi này rất không dễ dàng chơi a, nó chính là...” cười lạnh một tiếng, mạnh mẽ đem môi của mình áp lên môi Trương Thiên Phi, chỉ chốc lát sau, thu lại thân mình, trên mặt hơi phỉếm hồng, lớn tiếng nói, “Nhưng là loại trò này, hiện tại đã biết rõ rồi, chơi hay không?”

Trương Thiên Phi ra vẻ còn rất bình tĩnh, bình tĩnh nói: ” Tốt.”

Hồ Tần Nhân giận dữ: “Tốt là có ý gì?! ” tay túm cổ áo Trương Thiên Phi lại dùng chút lực, đột nhiên bị thứ gì đó che kín miệng.

Sau N thời gian dài, Trương Thiên Phi kết thúc môi lưỡi dây dưa, thu lại thân mình, nhìn về phía Hồ Tần Nhân vẫn túm cổ áo hắn không tha, bình tĩnh khẽ mỉm cười: “Tốt ý tứ chính là, ta đáp ứng.”

Phù phù, cuối cùng cũng đã hoàn, ta không thích vòng nhưng đã nhận lời người ta thì phải làm thôi, thật mệt... Đây sẽ là bộ vòng du duy nhất ta edit.

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/du-hi-y-ngoai>*